

19. Martij 1601. coram Domino Iusto inf. adducta. 7. p. 135. n. 8. post hanc tradit Gonzalez glo. 45. a. num. 36.

Pro hac opinione allegantur d. c. cum Ecclesia Pralatorum, & d. cap. de supplen. negligentia Pralatorum, & d. cap. de iur. iur. & cap. postulat. de concess. Præben. & c. a collatione de appellat. in 6. & cap. quod quisquam de fideiussor. & c. quia nonnulli §. verum de Magist. & reg. quod omnes tangit debet ab omnibus approbari. l. 6.

16 In hac varietate opinionem, inter quas quanta sit differentia, satis ex se patet, & ex cap. v. sic. in Sede vacante in 6. dico nullam earum satis iure probari, nam iura non sunt clara, nec multum faciunt pro eis, & quædam illorum loquuntur secundum consuetudinem, & ius speciale Ecclesie, de qua agebatur, non enim loquuntur dispositiue, sed narratiue, & ex suppositione factum possibile supponendo, vt alias ait Regidius decis. 717. numero 3. & ita procedunt d. cap. illi dicit. cap. fin. d. cap. postulat. & dicit. cap. a collatione.

17 Rursus dico magis tibi placere 3. opinionem, pro qua aliquantulum facit d. §. verum, & d. regula, quod omnes tangit. Et accedit ratio, quod, cum Episcopus & Capitulum sit vnum corpus d. cap. noui. in princ. æquum videtur, & sic simul concurrant in provisione Præbendarum ipsius Ecclesie Cathedralis, & de eisdem tanquam fratres simul disponant, & eoque magis est amplectenda ista opinio, quia est communis seu communior, & sic securior vt ait Caslad. supra numero secundo & præcipue, quia est à Rota approbata, & recepta ad dicta supra cap. 1. a. n. 534. & c. 3. n. 239.

18 Idemque tibi de dignitatibus Ecclesie Cathedralis, dicendum est, & ita Abb. Rufini. Selua, Duarenus, Bursatus, & Corral. supra. & Gonzalez idem dicunt in eis, quod in Præbendis, & Rota. in d. Placentina Cantoriz adducta d. cap. tertio, quarta part. numero 10.

19 Et in illa Terraconen. Sacristie 9. Junij 1600. coram D. Iusto fuit decisum, collationem non solum Canoniceatum, Portionum, & aliarum Præbendarum Cathedralium, sed etiam Dignitatum & aliorum Beneficiorum eandem de iure esse communem Episcopo, & Capitulum vsualem ex Abbat. in d. capite cum Ecclesia Vulterrana numero 3. & Franco in d. capit. a collatione l. notab. & c.

20 Quamuis alias in vna Cremonen. Cantoriz 21. Iunij 1577. coram tibi D. Iusto fuit resolutum secundum magis communem opinionem, Dignitates in Cathedralibus de iure communis sunt electiue. Cap. & confirmatio spectat ad Episcopum. Oldrad. conf. 146. Domin. in c. de liberatione de officio legati in 6. 4. notab. & ibi. Fran. in princ. post Ioan. And. glo. pragmatice. titulo de electio §. sed per elect. vers. electiuis, & in tit. de collat. §. in Dignitatibus vero electiuis. verbo dictarum. sequitur Pacianus de probation. lib. secundo capite 30. num. septimo, dicens Dignitates in dubio ceteri esse electiuis.

21 Sed reuera nullo iure tibi probari videtur, quod dignitates Cathedralium sint electiue, & quanto magis, quod in eis debeat fieri electio solemniter iuxta formam cap. quia propter. de elect. vt ibi dicit Oldradus, quem improbauimus supra 1. part. cap. 6. num. 22.

22 Nam c. Andron. 1. de electione, quod allegat Oldradus id non probat, sed supponit, quod præpositura, de qua ibi tibi erat electiua ex consuetudine, vel alias, &

d. cap. de liberatione ibi ad quas, & c. non probat, quod omnes Dignitates Ecclesiarum tibi Cathedralium, etiam maiores post Pontificalem, de iure sint electiue, sed quod aliquæ sint electiue de consuetudine vel alias, nam illud relationum ad quas ponitur restrictiue ad lea tamen adiectio. ff. de legat. 3. Bart. in l. omnes populi in princ. & alios ibi, & in l. canonicos populos, C. de Summa Trinitate.

Præterea si dignitates spectarent ad electionem tibi Capituli, maius ius in illis haberet Capitulum, quam in Præbendis, cum tamen minus ius deberet habere, cum non sint de Capitulo de iure, imo nec habeant partem in mensa in aliquibus Ecclesiis.

Et ita in multis Ecclesiis Hispania, quamuis tibi in Præbendis Capitula habeant collectionem cum Episcopo, in provisione tamen dignitatum nihil habent, sed ad solum Episcopum spectat, vt in Ecclesia Burger. Segobien. Carthag. & aliis, & in hac Abulæ. in qua ex consuetudine, & statuto, si collatio Canoniceatum & portionum est communis Episcopo, & Capituli, dignitatem vero solius Episcopi.

Cum autem collatio ad Episcopum, & Capitulum tibi simul pertinet, Capitulum habet vnam vocem, & Episcopus solus aliam dimidiam, Probis in dicta rubrica de iure patronat. numero decimoquarto Mohedan. decisio. 1. de priuilegiis & Rota decisio. 783. lib. 3. par. 3. diuersorum, & post hanc Gonzalez d. glo. 45. a. num. 51.

Et sic si se non concordauerint, sed in discordia contulerint, ita quod Capitulum, seu tibi maior pars conferat vni, & Episcopus alteri, etiam si ei accesserint aliqui Canonici, neutra collatio valet, vt contra Hostien. in d. cap. postulat. de concessio Præben. tenentem valere collectionem Episcopi factam cum vno ex Canonice, docent Ioan. Andr. & Domin. numero 4. & Francus numero 2. in d. cap. a collatione. Abb. in d. cap. cum Ecclesia Vulterrana num. 11. Lapsus allegat. 31. num. 3. vbi Mandof. l. itera C. idem mandof. regul. 18. quest. 14. numero 2. Pauinus de officio & potestate Capituli sede vacante §. pralatorum, num. 3. Selua de benef. 2. par. quest. 17. numero 4. & 5. & 3. part. quest. 71. Probis in d. rubrica de iure patronat. numero 9. & in capitulo cum in illis de Præbendis, numer. 35. & in causa. de regular. numer. 2. in sexto. Rebut. d. conf. 60. 2. quest. p. de Bayfio in directorio electionum, 3. par. cap. 35. numero 12 & 13. Nauar. conf. 1. de bis que sunt a maiori par. Capituli, numero tertio & consil. 36. de regular. numero 2. & Azueedo in l. 1. tit. 6. l. 3. recipit. 103. qui alios citant. Rota decis. 783. lib. 3. par. 3. diuersorum numero 6. & 8. & in causa Burger. Canoniceatum 27. Martij 1583. coram D. Bubalo, quam statim adducam numero 34. & in dict. Hispanen. portionis 19. Janua. 1594. supra adducta cap. 1. num. 35. & Gonzalez supra a. num. 58.

Et doctrinam Hostien. communiter reprobari tibi restatur Felin. in cap. pastoralis, numer. 9. de resp. l. Ion. in l. iuris gentium. §. fin. nu. 13. ff. de pactis, & Rota decis. 408. nu. 2. part. 1. diuersorum, & etiam Rochus de iure patronat. verb. ipse vel is. numer. 7. & Lamber. 2. part. l. lib. questio. 1. ar. 27. & Caslad. decis. 2. de iure patronat.

Et facit quod in simili ipsi ibi tradunt, tibi & Didac. 31. Perez in l. 1. tit. 6. lib. 1. ordinar. glo. 2. vers. notat etiam, & Rota in vna Pamplonen. parochialis de Echirin. 2. April. 1590. Quo d. spectante iure patronatu tibi ad Dominum Palaty & ad Parochianos, Dominus Palaty, cum aliquibus Parochianis non consistit, nisi medi-

medietatem, nisi concurrat in iure par. Parochianorum, peres quod respicit altera medieta.

33 Vnde, cum neutra collatio valet, tibi si Papa prouideat tertio, etiam sequenti die illi dicitur habere potius ius, & eius prouisio erit bona, Probis in d. rubrica ex nu. 8. & Rebut. d. conf. 60. & fuit resolutum in dict. Burger. Canoniceatum, & melius in d. Hispanen. Portionis, quæ est videnda in proposito, & d. decisi. Burger. sic se habet.

Burgen. Canoniceatus 27. Martij 1583.

34 Fuit dubium tibi plures propositum, utraque parte informantem, & Domini die Luna 27. Martij 1583. commissa pro more illa de facultate, an si locum extraneit in iudicio, de elect. in communib. de qua alias agitur, resoluturam pro validitate provisionis Apostolica facta in fauorem D. Nicolai de Paredes, & non fuerant, quia licet collatio fuerit communis inter Archiepiscopum, & Capitulum, tamen cum Archiepiscopo non contulerat, & Capitulum alteri, neutra collatio valet. Feder. consil. 231. in fin. & in c. collatione, vbi Francus num. 1. circa fin. de appellat. lib. 6. Probis in rubrica de iure patronat. in 6. num. 13. Putens decis. 21. de Præben. & propterea ius conferendi spectat ad Papam, cap. 2. de concessio. Præben. Nec obstat quod collatio Capituli remanet valida, ex quo Archiepiscopus contulit lapsis sex mensibus, quoniam respondetur, quod dictum tempus non currit, a die vacationis, sed a die illius notitiae, cap. quia diuersitate in fin. de concessio. Præben. licet de supplen. negligent. Pralator. vel curris ab eo tempore, quo Archiepiscopus scire potuit, vel debuit, iuxta opinionem, quam tenet Rota, vt in decisi. 13. de iure patronat. in antiqua. Bisignetus decis. 7. de Præben. Rebut. praxi tit. de deuolutio. num. 10. Rochus de iure patronat. verb. honorificum, que. 27. at a tempore, quo scire potuit, non intercesserunt, nisi quinque menses computandi a die capte possessionis Ecclesie Archiepiscopalis, nec cadit præsumptio scientie, quia statim Archiepiscopi absentia in partibus longinquis, tempore in Curia, & presertim nondum per ipsam capta dicit possessiones cessat ratio præsumptionis, vt dicit Rota dec. 6. in princ. de iure patronat. in antiqua, vbi dicit, quod ideo præsumitur ipsa scientia, quia præsumitur Episcopus semel in anno ad minus per se, vel alium visitare suam Diocesim, & videre de indagare, quomodo Beneficia regantur, & an sint plena, & canonice remouentur, vt etiam per Lupat. allegat. 51. Decium consil. 135. in fin. & propterea dicit Io. And. in cap. ex p. in princ. ver. recurrerit, de concessio. Præben. quod bonus index remouisse debet hanc præsumptionem considerata qualitate Beneficij, & modo vacationis, & locorum remotione, ac fama, sequitur Abb. d. c. quia diuersitate numero 7. Rota d. decisio. 6. circa finem de iure patronat. in antiquis, quibus omnibus attentis, Dominus non fuit arbitratus, hic ad esse præsumptionem scientie vacationis, non obstat, quod Archiepiscopus permiseret provisionem a Capitulo inuadere in possessione Canoniceatus pro spatio quinque mensium, & illi non contradicendo consentire tacite approbare collationem Capituli, & per consequens remouisse iure suo, quia respondetur, quod taciturnitas debet esse per spatium sex mensium, qui datus sunt sibi ad conferendum, alias, cum statim intra dictum tempus saluum esse ius suum, taciturnitas non nocet, Putens decis. 115. in causa Tolerana lib. 3. & 22. de Præben. Achiller 6. de Præben. nisi pro parte Capituli probaretur contrarij alius possessus D. Archie-

piscopi circa approbationem d. provisionis, extra cap. ex ore de his que sunt a maiori par. Cap. Secim. consilio 19. volum. tertio Paris. concilio vnicuique quarto volum. quarto & post hanc tradit Gonzalez supra a numero 62.

At Episcopus & Capitulum, tibi qui in discordia contulerunt, cum neutra collatio valet, vt est dictum, poterunt intra semestre datum ad conferendum concordare in vnum ex prouisus in discordia, vel in alio, nisi interim papa aliquid prouidisset, alias, si nec intra semestre concordauerint, nec Papa prouiderit, deuoluetur prouisio ad superiorem d. c. postulat. iuxta dicta infra, 10. par. 3. cum verum sit dicere eos non prouidisset tempore debito, & ita in terminis docent Abb. in d. cap. cum Ecclesia Vulterrana 11. Probis in d. c. cum in illis, n. 15. de Præben. in 6. Et fuit resolutum in d. Hispanen. Portionis 17. Maij 1595. infra adducta n. 39.

Sed est difficultas, an impetrant tibi præbendam à Papa, narrando fuisse discordiam in provisione inter Episcopum, & Capitulum, ad quos collatio pertinet, debeat eam discordiam plene & concludenter probare, an vero satis sit eam semipleme iustificare? Et esse concludenter probandum, tibi fuit resolutum 17. in dict. Hispanen. portionis 20. Junij 1594. coram D. Blancheto, vt in decisione sequenti. Dixerunt Domini gratiam Gabrielis non esse iustificatam, cum enim præbendam ius conferendi Portiones in Ecclesia Hispanen. de se commune Capit. cum Archiepiscopo, iuxta dispositionem glo. in cap. cum Ecclesia Vulterrana de elect. Caslad. decis. 21. de Præben. & quia Archiepiscopus contulit vni, & Capitulum alteri, contentus esse factum locum deuolutum ad sedem Apostolicam iuxta cap. a collatione, vbi Io. And. Gemin. & Francus de appellat. in 6. Probis ad Monach. rubrica de iure patronat. & fuit resolutum coram D. Pamphilio, debet talem discordiam concludenter probare, quia super hac narratiua fundatur gratia Papa, quo casu non sufficit semipleme probatio, sed requiritur plena, & concludens, prout de reservatione, vt quia fundatur gratia Apostolica, fuit resolutum coram D. Laurentino in causa Pamphilonen. 8. Martij 1587. ex decisi. Puti 266. lib. 3. in casu autem de quo agitur, talis probatio deficit, probatur enim sola publica vox, & fama huius discordia fundata in literis de pactis per reses patentes exceptiones, que deducuntur in factio, quod non sufficit, cum fama quatenus concludenter probaretur, faciat tantum semipleme, quo vero ad reliqua Domini circumscriptis exceptionibus, censuerunt gratiam esse iustificatam.

Sed ab hac decisione recesserunt postea tibi Domini coram eodem D. Blancheto, ex eo, quod huiusmodi gratia non nititur iure deuoluto, sed iure præuentionis sustinetur, vt in decisionibus sequent.

Hispalen. Portionis 14. Aprilis 1595.

Domini pro maiori parte fuerunt in voto, quod gratia Gabrielis sustinetur in vna prouentionis, cum enim sub duplici causa expressio iuris sibi facta collatio videlicet collationis facta in discordia, vel controuersa in illa faciendus Gabriel pensis nisi isto de casu ratione alternatiue. l. si heredi plures. ff. de conditio. & demonstratio. in quo casu, cum præsupponatur nullam præcessisse collationem Archiepiscopi, & Capituli,

In eadem 18. Martij. 1596.

non potest nisi per viam praeventiois gratia sustineri; si enim Papa vult etiam hoc casu conferre, aut elapsam sex mensium datorem Ordinarius collatoribus, in necessarium antea edere apparet, quod voluit praeventive iuxta dispositum e. dudum, & c. quamvis de Praebend. in sexto decif. Rota 17. de Praebend. in nouif. non obstat, quod litterae continent narratiuam tantum vacationis; ob collationem factam, & scintam in discordia, quia ad declarandam mentem Papa sufficit sola supplicatio ex decif. allegatis, non obstat, quod Dataria consulerit Rotam, super deuolutione, ob collationem factas diuersis personis, quia cum papa vtriusque casum expresserit, & data supplicationis praecedat propositionem causa in Rota, continuatur probatio voluntatis Papa praeventiendi Ordinarium, non obstat indulgentiam, quia haec exceptio bene fuit subacta in decif. coram R. P. D. Pamphilio, & in alia Toletana Beneficiorum coram R. P. D. Orano, aut vero sit probata huiusmodi discordia, & plene, vel semiplene veniat probanda, particulariter videndum.

In eadem 17. Martij 1595.

39 Dominus steterunt in decifis gratiam Gabrielis sustineri in vim praeventiois, ex alio enim Cap. sustineri non potest, nam cum haec Portio non esset reservata ratione mensis, seu alterius reservationis, nec esset deuoluta, quia nec Capitulum, aut Archiepiscopus conferendo eam in digno vltimo commissa delictum, iuxta c. h. compromissarius, de elect. in 6. non etiam probatur ipsorum negligetia, iuxta cap. quia diuerlitatem, de concess. Praebendae, necesse est futuri Papam vult esse Ordinarium praeventive, quamvis enim, quando Capitulum & Episcopus in discordia conferunt, collatio facta a Papa praefertur, etiam durante statio sex mensium, iuxta quod collatio habet statum implicatum validitatis, & invaliditatis, iuxta d. si elapso sex mensium statio discordia perseverat, collatio deuolutur, si vero intra sex menses committitur in altero, ex prouiso, cesset deuolutio, Compofitellanus in cap. cum Ecclesia, vbi Abbas n. 3. de elect. Fede de Denis, con. 231. Probatur ad Monach. in rubr. de iure patron. n. 8. cum aliis allegatis per Cerasium, sufficit enim Pape factum narrasse, ex quo ius resultat, cap. cum ordinem, vbi Bal. num. 17. de referip. Rota dec. 75. eo. tit. in antiq. Egid. decif. 488. Calfador. 12. nu. 8. de Praebend. Cum igitur Papa seuerius tempus vacationis, & non fuisse lapsos sex menses, & contulerit negari non potest ipsum voluisse praeventive. Non obstat, quod prouiso Episcopi tollat praeventioem ex allegato, quia id non procedit in collatione pluribus communi, in qua ius a conferente nulliter statim non abdicatur, ex auctoritatibus supra deductis, sed in ea collatione, per cuius nullitatem statim ius conferendi ad superiorem deuolutur, non obstat, quod debeat attendi missa, quia semper attenditur data, postquam supplicatio est missa ad registrum, non obstat expedire litterarum, quia vbi non alteratur gratia, licet semper illam ex supplicatione declarare ex decif. allegatis, hic autem nullo modo alteratur, quia Ordinarius vni, & Capitulum, alteri illam consensit, sive in conferendo esset discordes, prout narratur in supplicatione, sive Episcopus vni iam consulisset, & Capitulum alteri conferre contenderet, semper gratia sustinetur in vim praeventiois, vt dictum fuit.

40 Fuit resolutum gratiam Gabrielis esse iustificatam, quoniam enim alias dilatum fuerit ipsum tenere plene probare discordiam inter Capitulum, & Archiepiscopum, tamen supponebatur ipsum nunc iure deuoluta, sed postquam fuit decifum gratiam sustineri iure praeventiois, satis apparet gratiam non fundari super discordiam, sed super morte obituentis, & narratiuam discordia fuisse factam ad effectum, vt Papa sciret adhuc Portionem vacare, quia discordia erat impedimento tunc temporis, quominus prouiso esset subiecta, ex quo sequitur, quod cum ipsa non sit principaliter fundamentum gratiae, licet illi praebent occasione, tanquam causa impulsiva, iustificat probatio semiplena, & Egid. decif. 671. Rota 14. de probatio. in antiquis, quia hoc casu adest, i. ex euidencia facti, cum constet tunc temporis collatam non fuisse Portionem, & quod quilibet ex agentibus Archiepiscopus, & Capitulum conuebant pro prouisione a suis principalibus nominatis, & quod Papa voluit partibus informantibus discussis in Rota, ad quem spectet collatio, accedum recte de publica voce, & fama, contra quos non obstat exceptiones, quia numerus supplet eorum defectum, Alexan. de Neno consil. 1. nu. 11. Decim. consil. 163. num. 14. Praecipue unio administrulit, quia hoc casu concurrunt, videlicet dilatio collationis per tantum tempus post vacationem, litium multitudinem inter Archiepiscopum, & Capitulum, & admissio ipsius Archiepiscopi ad hanc causam pro suo interese indulti, & collationi a se factae, quia nullam fecit mentionem de interesse Capituli, ex quo elicitur consuetudinem, quod ipse praetenderet ius conferendi ad ipsum solum pertinere, non obstat praeventio defectus intentionis Papa praeventiendi Ordinarium, quia super hoc factus fuit dictum, quando super praeventioe fuit dispensatum.

41 Er postea in causa coram eodem Domino Blandino 24. Maij 1596. fuit resolutum, quod cum ista discordia narrata per Gabrielem impetrantem, fuerit concludenter probata, quia in hac materia probatio alias semiplena habet vim plene, ista probatio non eliditur alia semiplena probatioe in contrarium, sed alia plena venit subiecta, vt in sequenti decisione. Dominus ob difficultate tenuerunt dicta ex animatorum testium pro parte Didaci non releuare, cum enim pro parte Gabrielis fuerit concludenter probata sua intentio, tenetur etiam ipse concludenter suam oppositionem probare, nec suffragatur, quod Gabrielis probatio mitatur publica voce, & fama, quae operatur effectum semiplena probatiois, & per consequens alia semiplena elidatur, quia in hac materia probatio Gabrielis habet vim plene, & ideo alia plena venit subiecta, Decim. in cap. in praesentia num. 12. de probatio. Genim. in c. si tibi absent. de Praebend. num. 6. Puteus 406. lib. 2. fuit resolutum coram me, in vna Aretina Capellanus 6. Martij 1590. Secundo, nec ista semiplena adest in casu proposito. Vltimo, cum fuerit resolutum expressionem discordia in gratia Gabrielis, non esse praecipuum fundamentum illius, sed obitum Ludouici, & illam iuxta expressionem ad effectum, vt Papa sciret adhuc vacare, & tanquam impulsivam iudicandam, tamen, quatenus contrarium probaretur, non releuatur, quia quando gratia sustinetur in casu expresso & ad alium non transferitur tunc, etiam si causa impulsiva cesset, sustinetur gratia, Parisi 4. nu. 3. lib. 4. Traj. in tract. cessante causa limitatione t. num. de cimo sexto.

Col-

42 Collatio autem Praebendae spectantis ad collationem Episcopi & Capituli simul facta ab Episcopo valet non contradicente Capitulo infra semestrem, & contra, quia potest fieri separatum, vt fuit resolutum in vna Toletana Canoniciatus de anno 1548. vt per Puteum decif. 117. & 125. de 3. & Achillem decif. 267. seu 4. de Praebend. idem Puteus decif. 181. & 190. numero 4. lib. 3. Mandof. reg. 17. q. 14. & fuit etiam resolutum in causa Parmen. Canoniciatus 12. Martij 1557. coram D. Iunio, & in Ofcen. Canoniciatus, 9. Martij 1592. coram D. Seraphino supra relata c. 1. 750. & in d. Placentina Canoniciatus 16. Febr. 1596. coram D. Orano, vt in sequent. decif.

43 Resolutum fuit & Canoniciatus, de quo agitur, ad iudicandum D. Jo. Lopez, senioris, quia fuit de illo prouisus a Capitulo Ecclesiae Placentinae, ad quod nedum ex statuto fundamentali, sed etiam ex iuris communis dispositione collatio in Cathedrali illi specialiter final cum Episcopo, gloss. cap. cum Ecclesia Viterana, verb. postulat, & ibi Abb. num. 8. de elect. Rota 4. de concess. Praebend. in antiq. Calfador. vigesimo secundo de Praebend. cum similib. nihil autem obstat, quod Episcopi consensus non accesserit, quia stante eius absentia, quatenus erat in curia, & eius reditus de facili non sperabatur, potius solum Capitulum conferre, cap. vnic. in fine sede vacante in 6. vltra quod, cum huiusmodi collationi in tempore non contradixerit, videtur tacite illam approbasse, Achil. 4. de Praebend. Puteus 125. & 190. numero 4. lib. 3. nec ad rem pertinere, quod Ioannes Senior Canoniciatus ad fauorem Ioannis Iunioris renouauerit, & per hoc vendatur ius emere, quod in cohabit. amfisse, Calfador. 4. de restitution. spoliationum, cum vulg. quia non constat de illius effectione, quantum cum resolutione fuerit, quod valorem obtentorum non fuisse resignationem iustificatam, non fuit abdicatus ius a resignatione, ex quo illud non fuit acquisitum resignatione, ad cuius fauorem fuit facta resignatio, Achil. 20. de restitution. spoliat. Puteus 158. lib. 3. C. spotaqnen. 84. nu. 5. par. 3. neque vero aliquid esse considerationis, quod in contrarium dicebatur, gratiam, non propterea dici posse surreptitiam, & si valor obtentorum non fuisse iustificatus, nisi ostendatur malam adesse illius expressionem, quoniam responsionem fuit facta loquere gratiam non esse iustificatam, cum Ioan. Lopez, Iunior non curet illam verificare, & ideo nisi D. Petrus verificet, vel confiteatur valorem expressio gratia remanet non iustificata maxime quod in isto Ioannes Senior, & Iunior sunt concordantes ad effectum, vt excludunt Petrum, ex quo etiam resultat, quod aliter iuratum sit verum, neque, vel quod valor sit iustus, & eo casu Canon. ad iudic. c. 10. Lopez, Iun. vel non iustificatus, & remaneat penes Ioannem Seniores. M. ius etiam suffragari, quod gratia Io. Seniores non sit iustificata, nam veritas in praesentia Capituli, & sic inferunt, quia Motu proprio dicitur prouidere Ecclesiae, & informatus esse de qualitate subditorum, Card. in Clem. 2. colum. fin. de officio Ordinis. Rota dec. 17. pariter est sublatum, quod ex praescripto statuto Ecclesiae habentis decretum irritans dicebatur fieri debuisset collationem Canoniciatus Portionarij, qui esset de Ecclesia bene meritis, & ordinatus ex civitate, & diocesi Placentina, quia per aeternam, quod in praesentia facta Ioanni per Capitulum asseruit eum esse saltem, probatur etiam fuisse ordinatum ex civitate Placentina per sententiam contra Capitulum de anno 1557. latam, quae facta est, quo ad omnes praesentium concurrentibus relictibus exanimatis ad perpetuam rei memoriam, qui bene probant, & licet enuntietur clericus Casuen. nihilominus non excludit, quia ratione originis potius esse clericus Placentinus, cum enuntiatum simplex sit, quae potius causari a Beneficio, quod forsan in d. Ecclesia obtinebat, nec videbatur prouisionem ideo posse impugnari, quod tempore illius posuideret duo Beneficia, quia agitur hic de Canoniciatu de Vento, & sine fructibus, qui non inducit incompatibilitatem, cum ad hoc requiratur perceptus fructuum, ex aequitate capite si tibi concessio de Praebend. libro sexto. Sarnen. de annali q. 37. & resolutum fuit coram D. Decano in vna Placentina Portionis, & Bulla Adriani in erectione horum Canoniciatum, voluit ipsos posse conferri quacunque qualiacunque Beneficia obtinentibus. Postremo allegat d. consuetudo salu. record. Gregor. XIII. quae disponit facta resignatione, quae fuerat valida sine invalida, non applicatur, cum praecedat quando resignatio non fuit publicata, vt bene hic per informatos. Et taliter Gonzalez, dicit. gloss. 45. a numero 69.

44 Vnde ex collatione facta ab Episcopo, vel Capitulo, altero non probante, nec contradicente, dicitur interim ius considerabile quae situm prouiso taliter, quod non valet prouiso Pape alteri postea facta, non facta de eo mentione, & sic locus regularis de non tollendo iure quae situm, si alter alteri non contulerit, nec contradixerit, Achil. 4. de elect. Rota 4. de concess. Praebend. in antiq. Calfador. vigesimo secundo de Praebend. cum similib. nihil autem obstat, quod Episcopi consensus non accesserit, quia stante eius absentia, quatenus erat in curia, & eius reditus de facili non sperabatur, potius solum Capitulum conferre, cap. vnic. in fine sede vacante in 6. vltra quod, cum huiusmodi collationi in tempore non contradixerit, videtur tacite illam approbasse, Achil. 4. de Praebend. Puteus 125. & 190. numero 4. lib. 3. nec ad rem pertinere, quod Ioannes Senior Canoniciatus ad fauorem Ioannis Iunioris renouauerit, & per hoc vendatur ius emere, quod in cohabit. amfisse, Calfador. 4. de restitution. spoliationum, cum vulg. quia non constat de illius effectione, quantum cum resolutione fuerit, quod valorem obtentorum non fuisse resignationem iustificatam, non fuit abdicatus ius a resignatione, ex quo illud non fuit acquisitum resignatione, ad cuius fauorem fuit facta resignatio, Achil. 20. de restitution. spoliat. Puteus 158. lib. 3. C. spotaqnen. 84. nu. 5. par. 3. neque vero aliquid esse considerationis, quod in contrarium dicebatur, gratiam, non propterea dici posse surreptitiam, & si valor obtentorum non fuisse iustificatus, nisi ostendatur malam adesse illius expressionem, quoniam responsionem fuit facta loquere gratiam non esse iustificatam, cum Ioan. Lopez, Iunior non curet illam verificare, & ideo nisi D. Petrus verificet, vel confiteatur valorem expressio gratia remanet non iustificata maxime quod in isto Ioannes Senior, & Iunior sunt concordantes ad effectum, vt excludunt Petrum, ex quo etiam resultat, quod aliter iuratum sit verum, neque, vel quod valor sit iustus, & eo casu Canon. ad iudic. c. 10. Lopez, Iun. vel non iustificatus, & remaneat penes Ioannem Seniores. M. ius etiam suffragari, quod gratia Io. Seniores non sit iustificata, nam veritas in praesentia Capituli, & sic inferunt, quia Motu proprio dicitur prouidere Ecclesiae, & informatus esse de qualitate subditorum, Card. in Clem. 2. colum. fin. de officio Ordinis. Rota dec. 17. pariter est sublatum, quod ex praescripto statuto Ecclesiae habentis decretum irritans dicebatur fieri debuisset collationem Canoniciatus Portionarij, qui esset de Ecclesia bene meritis, & ordinatus ex civitate, & diocesi Placentina, quia per aeternam, quod in praesentia facta Ioanni per Capitulum asseruit eum esse saltem, probatur etiam fuisse ordinatum ex civitate Placentina per sententiam contra Capitulum de anno 1557. latam, quae facta est, quo ad omnes praesentium concurrentibus relictibus exanimatis ad perpetuam rei memoriam, qui bene probant, & licet enuntietur clericus Casuen. nihilominus non excludit, quia ratione originis potius esse clericus Placentinus, cum enuntiatum simplex sit, quae potius causari a Beneficio, quod forsan in d. Ecclesia obtinebat, nec videbatur prouisionem ideo posse impugnari, quod tempore illius posuideret duo Beneficia, quia agitur hic de Canoniciatu de Vento, & sine fructibus, qui non inducit incompatibilitatem, cum ad hoc requiratur perceptus fructuum, ex aequitate capite si tibi concessio de Praebend. libro sexto. Sarnen. de annali q. 37. & resolutum fuit coram D. Decano in vna Placentina Portionis, & Bulla Adriani in erectione horum Canoniciatum, voluit ipsos posse conferri quacunque qualiacunque Beneficia obtinentibus. Postremo allegat d. consuetudo salu. record. Gregor. XIII. quae disponit facta resignatione, quae fuerat valida sine invalida, non applicatur, cum praecedat quando resignatio non fuit publicata, vt bene hic per informatos. Et taliter Gonzalez, dicit. gloss. 45. a numero 69.

45 Quamvis contrarium in hoc videtur velle t. Rebus d. consil. 60. vers. super, & in simili de collatione facta ab Ordinario, s. prepo patrono infra tempus datum ad praesentandum, consil. 81. de quo infra c. vbi. c. causa n. 242.

46 Si tamen alter alteri t. contulisset, aut contradixisset infra semestrem, ex quo non valet prima, nec secunda collatio, valeret prouiso Pape medio tempore facta, etiam non facta mentione de dicta collatione, &c.

47 Praeterea tradendo possessionem t. prouiso ab Episcopo, Capitulum videtur approbare, & conferre, Rota decif. 16. de concess. Praebend. alias 441. in nouif. & decif. 987. lib. 3. part. 3. diuerso. Caputaquen. decif. 81. n. 5. par. 1. Couarru. lib. 3. variat. ca. 16. l. i. n. 10. & nouissime Gonzalez glo. 5. 54. & glo. 14. num. 45. Rota etiam in Viridunen. Canoniciatus 6. Martij, & 19. Iunij 1595. coram D. Pamphilio supra adductis c. praecedent. num. 43. & seq. vbi fuit dictum, quod procedere non obstante praeservatione iurium, quod intelligitur quoad vacationes futuras, quicquid sit in casu dicti. cause Toletanae, de quo Puteus decif. 120. libro tertio, t. & Achil. 4. de elect. 167. vbi Capitulum dedit possessionem dicens, velle obedire mandatis, & facere, quod tenebatur, seu quod obediendo mandato superioris eam dabit, seu mandabat dari, in quo Dominus fuerunt diuisi, quatuor pro vna parte, & quatuor pro alia, quamuis etiam tunc verior videatur pars affirmatiua, quod traditio possessionis haberet vim confirmationis, ex rationibus adductis per Achillem ibi a numero 43.

48 Non vero placet, t. quod in d. Placentina numero 43. adducta dicitur, quod stante absentia Episcopi, qui erat in curia, & cuius reditus de facili non sperabatur, potuit solum Capitulum conferre ex d. c. vnic. in fine sede vacante in 6. Nam ille text. in fine non t. loquitur, quando collatio pertinet ad Episcopum, & Capitulum, sed quando quis habet conferre cum consilio Episcopi, & non procedit, quando habet conferre cum consensu, vt ibi tenet gloss. verb. cum con-

li 4

cas non requirit tit. aut tempus immemoriale, quia non dicitur absolute contra ius.

Facit decisio Barchinonen. coram Achille t infra relata 8 par. cap. 4. num. 44. ubi quod consuetudo contra titulum Rotæ, & communem opinionem non est contra ius, & sic sufficit, quod sit probata per decem annos.

Sed dices, quod cum in hoc sint t diuerse opinioes, & non sit ius expressum, vt est dictum, consuetudo & obseruantia approbans, & recipiens aliquam ex iis opinionibus, dicitur interpretatiua, & sic non requirit aliquam temporis præscriptionem et si sit contra communem & veriore opinionem, ad notata in cap. cum dilectus de consuetud. vbi Abb. nu. 7. Aymon. conf. 101. Rochus de consuetudine sect. 5. n. 5. Mant. de consuetud. li. 1. tit. 18. n. 34. Simo de Præscriptioe vbi dicitur, volum. li. 1. fol. 11. num. 8. Camillus Gallinus de verb. significat. li. 10. ca. 35. Cuius in præfatione ad decis. Aragoniæ num. 20. & 41. addi. Papaz. ad Rotam decis. 6. de consuetud. in nouis, nu. 11. Puteus decis. 283. num. 3. li. 1. & decis. 12. in vna Burgen. decimarum lib. 3. & Rota decis. 574. num. 3. & 4. & decis. 619. p. 1. diuersorum. & in d. Salamantina Portionis 11. Februa. 1585. supra adducta cap. 1. n. 337. & in eadem 20. Decemb. eiusd. anni, & 26. Aprilis 1586. vt ibi num. 338. Vel saltem t sufficeret decennalis ad tradita per Molinam, de Hispanorum primogen. li. 2. cap. 6. num. 57. & 58. Velazquez de Auendanno in l. 41. Tauri glof. 1. in l. 17. Azucedo in l. 1. nu. 7. lib. 5. recopilat. num. 23. & 24. & Io. Gutierrez præf. li. 3. qua. 57. 62. ad num. 26. qui tamen qu. 16. eiusd. lib. num. 78. eam non requirit, & Io. Garciam de nobilitate in diuisione n. 57.

Respondet tamen, t quod, quamuis sumus in consuetudine, & obseruantia interpretatiua, tamen vbi agit de auferendo iuri vni, quod habet iuxta communem & veriore opinionem, & dando alteri, requiritur præscriptio quadraginta annorum, iuxta consilium Socii 260. nu. 19. lib. 2. & decisioe putei in d. Burgen. decimarum 15. lib. 3. & d. decis. 574. num. 4. par. 1. diuersorum, & d. decisioem Cælaris de Grassis 10. numer. 6. & 7.

Quando vero ius est iure obscurum, & dubium, t vt non constet de iure alterius, tunc cum non agatur de auferendo iure vni & dando alteri, non requiritur præscriptio, sed sola consuetudo, & obseruantia absque præscriptione temporis sufficit ad interpretationem, vt in d. decis. 574. n. 4. & d. decis. 615. v. alius adductis.

Et quod dicunt Abb. Mantica, t & alij relati, nu. 80. quod consuetudinis interpretatio, absque præscriptione temporis est necessaria, etiam si de iure non subsistat, & alius intellectus de iure verus esset, procedit in consuetudine propria, quæ non inducit ius priuatum, sed publicum, & promiscuum, quoad omnes in communis, in qua cum non agatur de auferendo vni, & acquirendo alteri in particulari, non requiritur aliqua præscriptio temporis, iuxta citatos.

Ad illud de decimis t prædialibus respondetur, quod ibi non solum non est ius expressum, sed imo ius desert consuetudini dicens, recurrendum esse ad consuetudinem, & illi standum, vt in cap. cum sint homines, & cap. ad Apostolica, de decimis, & sic est ius consuetudinarium, & materia consuetudinis, non præscriptionis, etiam fingatur inter duas Ecclesias, vt per allegatos, & c. si de Paroch. non loquitur de colente, Achilles. decis. 3. in fi. & d. dec. 6. nu. 3. de decimis, ex quo ca. si obiter videtur falsa sententia, & consilium, Gonzalez glof. 37. ad num. 44. in causa Conchen. & c.

In proposito vero nostro, licet non sit ius clarum, non est materia consuetudinis, sed præscriptio inter Episcopum, & Capitulum, cum ius non sic deferat consuetudini.

Vnde non videtur vera d. decisio Faentina, tmaxime in suo casu, in quo Capitulum pretendebat eligere, seu prouidere priuatiue ad Episcopum, & eo excluso, & sic consuetudo erat contra ius, ex quo Episcopus habet fundatam suam intentionem, saltem in simultanea prouisione iuxta supra dicta, & Corrasium dicto capite quarto 2. parte numero septimo ad fin.

Vnde, cum capitulum prætendit prouidere t Præbendas, aut Dignitates Ecclesie cathedralis, excludo Episcopo, ex consuetudine, vt in terminis d. c. cum Ecclesia V. vlt. de electione, requiritur immemorialis præscriptio, aut quadragena cum tit. ex c. l. de præscript. in 6. & in terminis Abb. in d. c. c. cum Ecclesia, nu. 6. facit consil. Aymon. 134. ad num. decimo quarto.

Vnde, cum capitulum prætendit prouidere t Præbendas, aut Dignitates Ecclesie cathedralis, excludo Episcopo, ex consuetudine, vt in terminis d. c. cum Ecclesia V. vlt. de electione, requiritur immemorialis præscriptio, aut quadragena cum tit. ex c. l. de præscript. in 6. & in terminis Abb. in d. c. c. cum Ecclesia, nu. 6. facit consil. Aymon. 134. ad num. decimo quarto.

Et ita in terminis videtur tenuisse Rota t in vna Faentina iuris conferendi, coram D. Vicecomite, quarto Iulij 1584. vt in sequen. decisione. Domini reuoluerunt consistere de sufficienti consuetudine iuris eligendi, cum enim electio sit communis Capitulo, & Episcopo nisi consuetudo sit in su contrarium, vt per Cassad. decis. 22. numer. 2. de Præbend. & apparet, quod in hac materia attenditur consuetudo, nec est considerabilis consensus populi totius, vel maioris partis, quia illud est quando agitur de respectante ad populum, cuius consensus requiritur, non sic in rebus Ecclesiasticis, in quibus plerique attenditur consuetudo, & tamen vniuersa Ecclesie dicitur consuetudo, vt in c. vlt. de consuetudine in 6. c. vlt. pluribus. quare cum in presenti vi-

derint Domini longam obseruantiam Capituli, & Episcopi inter se, & de iure non prohiberi Capituli electionem priuatiue ad Episcopum, dixerunt, non esse hanc consuetudinem contra ius, sed ad summum præter ius, quia textum non habemus, qui prohibet electionem Canonice, sed potius contrarium quilibet concedit, vt habetur in cap. cum Ecclesia V. vlt. de elect. Rota 4. de concess. Præben. in nouis. Egidius 69. num. 3. & sic de iure Capitulum non est incapax iuris eligendi in Ecclesia Cathedrali.

Respondet tamen, t quod, quamuis sumus in consuetudine, & obseruantia interpretatiua, tamen vbi agit de auferendo iuri vni, quod habet iuxta communem & veriore opinionem, & dando alteri, requiritur præscriptio quadraginta annorum, iuxta consilium Socii 260. nu. 19. lib. 2. & decisioe putei in d. Burgen. decimarum 15. lib. 3. & d. decis. 574. num. 4. par. 1. diuersorum, & d. decisioem Cælaris de Grassis 10. numer. 6. & 7.

Quando vero ius est iure obscurum, & dubium, t vt non constet de iure alterius, tunc cum non agatur de auferendo iure vni & dando alteri, non requiritur præscriptio, sed sola consuetudo, & obseruantia absque præscriptione temporis sufficit ad interpretationem, vt in d. decis. 574. n. 4. & d. decis. 615. v. alius adductis.

Et quod dicunt Abb. Mantica, t & alij relati, nu. 80. quod consuetudinis interpretatio, absque præscriptione temporis est necessaria, etiam si de iure non subsistat, & alius intellectus de iure verus esset, procedit in consuetudine propria, quæ non inducit ius priuatum, sed publicum, & promiscuum, quoad omnes in communis, in qua cum non agatur de auferendo vni, & acquirendo alteri in particulari, non requiritur aliqua præscriptio temporis, iuxta citatos.

Ad illud de decimis t prædialibus respondetur, quod ibi non solum non est ius expressum, sed imo ius desert consuetudini dicens, recurrendum esse ad consuetudinem, & illi standum, vt in cap. cum sint homines, & cap. ad Apostolica, de decimis, & sic est ius consuetudinarium, & materia consuetudinis, non præscriptionis, etiam fingatur inter duas Ecclesias, vt per allegatos, & c. si de Paroch. non loquitur de colente, Achilles. decis. 3. in fi. & d. dec. 6. nu. 3. de decimis, ex quo ca. si obiter videtur falsa sententia, & consilium, Gonzalez glof. 37. ad num. 44. in causa Conchen. & c.

In proposito vero nostro, licet non sit ius clarum, non est materia consuetudinis, sed præscriptio inter Episcopum, & Capitulum, cum ius non sic deferat consuetudini.

Vnde non videtur vera d. decisio Faentina, tmaxime in suo casu, in quo Capitulum pretendebat eligere, seu prouidere priuatiue ad Episcopum, & eo excluso, & sic consuetudo erat contra ius, ex quo Episcopus habet fundatam suam intentionem, saltem in simultanea prouisione iuxta supra dicta, & Corrasium dicto capite quarto 2. parte numero septimo ad fin.

Vnde, cum capitulum prætendit prouidere t Præbendas, aut Dignitates Ecclesie cathedralis, excludo Episcopo, ex consuetudine, vt in terminis d. c. cum Ecclesia V. vlt. de electione, requiritur immemorialis præscriptio, aut quadragena cum tit. ex c. l. de præscript. in 6. & in terminis Abb. in d. c. c. cum Ecclesia, nu. 6. facit consil. Aymon. 134. ad num. decimo quarto.

Et ita in terminis videtur tenuisse Rota t in vna Faentina iuris conferendi, coram D. Vicecomite, quarto Iulij 1584. vt in sequen. decisione. Domini reuoluerunt consistere de sufficienti consuetudine iuris eligendi, cum enim electio sit communis Capitulo, & Episcopo nisi consuetudo sit in su contrarium, vt per Cassad. decis. 22. numer. 2. de Præbend. & apparet, quod in hac materia attenditur consuetudo, nec est considerabilis consensus populi totius, vel maioris partis, quia illud est quando agitur de respectante ad populum, cuius consensus requiritur, non sic in rebus Ecclesiasticis, in quibus plerique attenditur consuetudo, & tamen vniuersa Ecclesie dicitur consuetudo, vt in c. vlt. de consuetudine in 6. c. vlt. pluribus. quare cum in presenti vi-

derint Domini longam obseruantiam Capituli, & Episcopi inter se, & de iure non prohiberi Capituli electionem priuatiue ad Episcopum, dixerunt, non esse hanc consuetudinem contra ius, sed ad summum præter ius, quia textum non habemus, qui prohibet electionem Canonice, sed potius contrarium quilibet concedit, vt habetur in cap. cum Ecclesia V. vlt. de elect. Rota 4. de concess. Præben. in nouis. Egidius 69. num. 3. & sic de iure Capitulum non est incapax iuris eligendi in Ecclesia Cathedrali.

Respondet tamen, t quod, quamuis sumus in consuetudine, & obseruantia interpretatiua, tamen vbi agit de auferendo iuri vni, quod habet iuxta communem & veriore opinionem, & dando alteri, requiritur præscriptio quadraginta annorum, iuxta consilium Socii 260. nu. 19. lib. 2. & decisioe putei in d. Burgen. decimarum 15. lib. 3. & d. decis. 574. num. 4. par. 1. diuersorum, & d. decisioem Cælaris de Grassis 10. numer. 6. & 7.

Quando vero ius est iure obscurum, & dubium, t vt non constet de iure alterius, tunc cum non agatur de auferendo iure vni & dando alteri, non requiritur præscriptio, sed sola consuetudo, & obseruantia absque præscriptione temporis sufficit ad interpretationem, vt in d. decis. 574. n. 4. & d. decis. 615. v. alius adductis.

Et quod dicunt Abb. Mantica, t & alij relati, nu. 80. quod consuetudinis interpretatio, absque præscriptione temporis est necessaria, etiam si de iure non subsistat, & alius intellectus de iure verus esset, procedit in consuetudine propria, quæ non inducit ius priuatum, sed publicum, & promiscuum, quoad omnes in communis, in qua cum non agatur de auferendo vni, & acquirendo alteri in particulari, non requiritur aliqua præscriptio temporis, iuxta citatos.

derint Domini longam obseruantiam Capituli, & Episcopi inter se, & de iure non prohiberi Capituli electionem priuatiue ad Episcopum, dixerunt, non esse hanc consuetudinem contra ius, sed ad summum præter ius, quia textum non habemus, qui prohibet electionem Canonice, sed potius contrarium quilibet concedit, vt habetur in cap. cum Ecclesia V. vlt. de elect. Rota 4. de concess. Præben. in nouis. Egidius 69. num. 3. & sic de iure Capitulum non est incapax iuris eligendi in Ecclesia Cathedrali.

Respondet tamen, t quod, quamuis sumus in consuetudine, & obseruantia interpretatiua, tamen vbi agit de auferendo iuri vni, quod habet iuxta communem & veriore opinionem, & dando alteri, requiritur præscriptio quadraginta annorum, iuxta consilium Socii 260. nu. 19. lib. 2. & decisioe putei in d. Burgen. decimarum 15. lib. 3. & d. decis. 574. num. 4. par. 1. diuersorum, & d. decisioem Cælaris de Grassis 10. numer. 6. & 7.

Quando vero ius est iure obscurum, & dubium, t vt non constet de iure alterius, tunc cum non agatur de auferendo iure vni & dando alteri, non requiritur præscriptio, sed sola consuetudo, & obseruantia absque præscriptione temporis sufficit ad interpretationem, vt in d. decis. 574. n. 4. & d. decis. 615. v. alius adductis.

Et quod dicunt Abb. Mantica, t & alij relati, nu. 80. quod consuetudinis interpretatio, absque præscriptione temporis est necessaria, etiam si de iure non subsistat, & alius intellectus de iure verus esset, procedit in consuetudine propria, quæ non inducit ius priuatum, sed publicum, & promiscuum, quoad omnes in communis, in qua cum non agatur de auferendo vni, & acquirendo alteri in particulari, non requiritur aliqua præscriptio temporis, iuxta citatos.

Ad illud de decimis t prædialibus respondetur, quod ibi non solum non est ius expressum, sed imo ius desert consuetudini dicens, recurrendum esse ad consuetudinem, & illi standum, vt in cap. cum sint homines, & cap. ad Apostolica, de decimis, & sic est ius consuetudinarium, & materia consuetudinis, non præscriptionis, etiam fingatur inter duas Ecclesias, vt per allegatos, & c. si de Paroch. non loquitur de colente, Achilles. decis. 3. in fi. & d. dec. 6. nu. 3. de decimis, ex quo ca. si obiter videtur falsa sententia, & consilium, Gonzalez glof. 37. ad num. 44. in causa Conchen. & c.

In proposito vero nostro, licet non sit ius clarum, non est materia consuetudinis, sed præscriptio inter Episcopum, & Capitulum, cum ius non sic deferat consuetudini.

Vnde non videtur vera d. decisio Faentina, tmaxime in suo casu, in quo Capitulum pretendebat eligere, seu prouidere priuatiue ad Episcopum, & eo excluso, & sic consuetudo erat contra ius, ex quo Episcopus habet fundatam suam intentionem, saltem in simultanea prouisione iuxta supra dicta, & Corrasium dicto capite quarto 2. parte numero septimo ad fin.

Vnde, cum capitulum prætendit prouidere t Præbendas, aut Dignitates Ecclesie cathedralis, excludo Episcopo, ex consuetudine, vt in terminis d. c. cum Ecclesia V. vlt. de electione, requiritur immemorialis præscriptio, aut quadragena cum tit. ex c. l. de præscript. in 6. & in terminis Abb. in d. c. c. cum Ecclesia, nu. 6. facit consil. Aymon. 134. ad num. decimo quarto.

Et ita in terminis videtur tenuisse Rota t in vna Faentina iuris conferendi, coram D. Vicecomite, quarto Iulij 1584. vt in sequen. decisione. Domini reuoluerunt consistere de sufficienti consuetudine iuris eligendi, cum enim electio sit communis Capitulo, & Episcopo nisi consuetudo sit in su contrarium, vt per Cassad. decis. 22. numer. 2. de Præbend. & apparet, quod in hac materia attenditur consuetudo, nec est considerabilis consensus populi totius, vel maioris partis, quia illud est quando agitur de respectante ad populum, cuius consensus requiritur, non sic in rebus Ecclesiasticis, in quibus plerique attenditur consuetudo, & tamen vniuersa Ecclesie dicitur consuetudo, vt in c. vlt. de consuetudine in 6. c. vlt. pluribus. quare cum in presenti vi-

derint Domini longam obseruantiam Capituli, & Episcopi inter se, & de iure non prohiberi Capituli electionem priuatiue ad Episcopum, dixerunt, non esse hanc consuetudinem contra ius, sed ad summum præter ius, quia textum non habemus, qui prohibet electionem Canonice, sed potius contrarium quilibet concedit, vt habetur in cap. cum Ecclesia V. vlt. de elect. Rota 4. de concess. Præben. in nouis. Egidius 69. num. 3. & sic de iure Capitulum non est incapax iuris eligendi in Ecclesia Cathedrali.

Respondet tamen, t quod, quamuis sumus in consuetudine, & obseruantia interpretatiua, tamen vbi agit de auferendo iuri vni, quod habet iuxta communem & veriore opinionem, & dando alteri, requiritur præscriptio quadraginta annorum, iuxta consilium Socii 260. nu. 19. lib. 2. & decisioe putei in d. Burgen. decimarum 15. lib. 3. & d. decis. 574. num. 4. par. 1. diuersorum, & d. decisioem Cælaris de Grassis 10. numer. 6. & 7.

Quando vero ius est iure obscurum, & dubium, t vt non constet de iure alterius, tunc cum non agatur de auferendo iure vni & dando alteri, non requiritur præscriptio, sed sola consuetudo, & obseruantia absque præscriptione temporis sufficit ad interpretationem, vt in d. decis. 574. n. 4. & d. decis. 615. v. alius adductis.

Et quod dicunt Abb. Mantica, t & alij relati, nu. 80. quod consuetudinis interpretatio, absque præscriptione temporis est necessaria, etiam si de iure non subsistat, & alius intellectus de iure verus esset, procedit in consuetudine propria, quæ non inducit ius priuatum, sed publicum, & promiscuum, quoad omnes in communis, in qua cum non agatur de auferendo vni, & acquirendo alteri in particulari, non requiritur aliqua præscriptio temporis, iuxta citatos.

Ad illud de decimis t prædialibus respondetur, quod ibi non solum non est ius expressum, sed imo ius desert consuetudini dicens, recurrendum esse ad consuetudinem, & illi standum, vt in cap. cum sint homines, & cap. ad Apostolica, de decimis, & sic est ius consuetudinarium, & materia consuetudinis, non præscriptionis, etiam fingatur inter duas Ecclesias, vt per allegatos, & c. si de Paroch. non loquitur de colente, Achilles. decis. 3. in fi. & d. dec. 6. nu. 3. de decimis, ex quo ca. si obiter videtur falsa sententia, & consilium, Gonzalez glof. 37. ad num. 44. in causa Conchen. & c.

In proposito vero nostro, licet non sit ius clarum, non est materia consuetudinis, sed præscriptio inter Episcopum, & Capitulum, cum ius non sic deferat consuetudini.

Vnde non videtur vera d. decisio Faentina, tmaxime in suo casu, in quo Capitulum pretendebat eligere, seu prouidere priuatiue ad Episcopum, & eo excluso, & sic consuetudo erat contra ius, ex quo Episcopus habet fundatam suam intentionem, saltem in simultanea prouisione iuxta supra dicta, & Corrasium dicto capite quarto 2. parte numero septimo ad fin.

Vnde, cum capitulum prætendit prouidere t Præbendas, aut Dignitates Ecclesie cathedralis, excludo Episcopo, ex consuetudine, vt in terminis d. c. cum Ecclesia V. vlt. de electione, requiritur immemorialis præscriptio, aut quadragena cum tit. ex c. l. de præscript. in 6. & in terminis Abb. in d. c. c. cum Ecclesia, nu. 6. facit consil. Aymon. 134. ad num. decimo quarto.

Et ita in terminis videtur tenuisse Rota t in vna Faentina iuris conferendi, coram D. Vicecomite, quarto Iulij 1584. vt in sequen. decisione. Domini reuoluerunt consistere de sufficienti consuetudine iuris eligendi, cum enim electio sit communis Capitulo, & Episcopo nisi consuetudo sit in su contrarium, vt per Cassad. decis. 22. numer. 2. de Præbend. & apparet, quod in hac materia attenditur consuetudo, nec est considerabilis consensus populi totius, vel maioris partis, quia illud est quando agitur de respectante ad populum, cuius consensus requiritur, non sic in rebus Ecclesiasticis, in quibus plerique attenditur consuetudo, & tamen vniuersa Ecclesie dicitur consuetudo, vt in c. vlt. de consuetudine in 6. c. vlt. pluribus. quare cum in presenti vi-

derint Domini longam obseruantiam Capituli, & Episcopi inter se, & de iure non prohiberi Capituli electionem priuatiue ad Episcopum, dixerunt, non esse hanc consuetudinem contra ius, sed ad summum præter ius, quia textum non habemus, qui prohibet electionem Canonice, sed potius contrarium quilibet concedit, vt habetur in cap. cum Ecclesia V. vlt. de elect. Rota 4. de concess. Præben. in nouis. Egidius 69. num. 3. & sic de iure Capitulum non est incapax iuris eligendi in Ecclesia Cathedrali.

Respondet tamen, t quod, quamuis sumus in consuetudine, & obseruantia interpretatiua, tamen vbi agit de auferendo iuri vni, quod habet iuxta communem & veriore opinionem, & dando alteri, requiritur præscriptio quadraginta annorum, iuxta consilium Socii 260. nu. 19. lib. 2. & decisioe putei in d. Burgen. decimarum 15. lib. 3. & d. decis. 574. num. 4. par. 1. diuersorum, & d. decisioem Cælaris de Grassis 10. numer. 6. & 7.

Quando vero ius est iure obscurum, & dubium, t vt non constet de iure alterius, tunc cum non agatur de auferendo iure vni & dando alteri, non requiritur præscriptio, sed sola consuetudo, & obseruantia absque præscriptione temporis sufficit ad interpretationem, vt in d. decis. 574. n. 4. & d. decis. 615. v. alius adductis.

Et quod dicunt Abb. Mantica, t & alij relati, nu. 80. quod consuetudinis interpretatio, absque præscriptione temporis est necessaria, etiam si de iure non subsistat, & alius intellectus de iure verus esset, procedit in consuetudine propria, quæ non inducit ius priuatum, sed publicum, & promiscuum, quoad omnes in communis, in qua cum non agatur de auferendo vni, & acquirendo alteri in particulari, non requiritur aliqua præscriptio temporis, iuxta citatos.

Ad illud de decimis t prædialibus respondetur, quod ibi non solum non est ius expressum, sed imo ius desert consuetudini dicens, recurrendum esse ad consuetudinem, & illi standum, vt in cap. cum sint homines, & cap. ad Apostolica, de decimis, & sic est ius consuetudinarium, & materia consuetudinis, non præscriptionis, etiam fingatur inter duas Ecclesias, vt per allegatos, & c. si de Paroch. non loquitur de colente, Achilles. decis. 3. in fi. & d. dec. 6. nu. 3. de decimis, ex quo ca. si obiter videtur falsa sententia, & consilium, Gonzalez glof. 37. ad num. 44. in causa Conchen. & c.

In proposito vero nostro, licet non sit ius clarum, non est materia consuetudinis, sed præscriptio inter Episcopum, & Capitulum, cum ius non sic deferat consuetudini.

Vnde non videtur vera d. decisio Faentina, tmaxime in suo casu, in quo Capitulum pretendebat eligere, seu prouidere priuatiue ad Episcopum, & eo excluso, & sic consuetudo erat contra ius, ex quo Episcopus habet fundatam suam intentionem, saltem in simultanea prouisione iuxta supra dicta, & Corrasium dicto capite quarto 2. parte numero septimo ad fin.

Vnde, cum capitulum prætendit prouidere t Præbendas, aut Dignitates Ecclesie cathedralis, excludo Episcopo, ex consuetudine, vt in terminis d. c. cum Ecclesia V. vlt. de electione, requiritur immemorialis præscriptio, aut quadragena cum tit. ex c. l. de præscript. in 6. & in terminis Abb. in d. c. c. cum Ecclesia, nu. 6. facit consil. Aymon. 134. ad num. decimo quarto.

Et ita in terminis videtur tenuisse Rota t in vna Faentina iuris conferendi, coram D. Vicecomite, quarto Iulij 1584. vt in sequen. decisione. Domini reuoluerunt consistere de sufficienti consuetudine iuris eligendi, cum enim electio sit communis Capitulo, & Episcopo nisi consuetudo sit in su contrarium, vt per Cassad. decis. 22. numer. 2. de Præbend. & apparet, quod in hac materia attenditur consuetudo, nec est considerabilis consensus populi totius, vel maioris partis, quia illud est quando agitur de respectante ad populum, cuius consensus requiritur, non sic in rebus Ecclesiasticis, in quibus plerique attenditur consuetudo, & tamen vniuersa Ecclesie dicitur consuetudo, vt in c. vlt. de consuetudine in 6. c. vlt. pluribus. quare cum in presenti vi-

Sicut

Sicut etiam ad hoc, t vt inferior acquirat ius conferendi contra Ordinarium habentem fundatam intentionem de iure communi, vt supra diximus cap. 1. num. 51. requiritur præscriptio immemorialis, aut quadragenaria cum tit. & bona fide. Probus ad Monachum in d. cap. cum in illis de Præbend. in sexto, nu. 1. Rofinicus de benef. cap. 1. numer. 9. & 10. & Rota in vna Pifici, seu nullius iurisdictionis de anno 1584. quæ est t. part. diuers. decis. 803. numer. 4. vbi alios refert.

Vnde etiam consuetudo generalis t Prouinciæ, quod Capitulum eligat, seu prouideat excluso Episcopo, non extenditur ad loca particularia, seu Ecclesias, in quibus non esset talis consuetudo, licet tunc esset proprie consuetudo. vt post Egidium docet Abb. d. n. 6. ad tradita per Rochum de consuetud. sect. 4. 3. requisitus.

Quod tamen de consuetudine generali t Prouinciæ, non videtur verum, nam quamuis consuetudo vnius Ecclesie, vel Prouinciæ, seu Diocesis, etiam vicinæ, contra ius non extenditur ad aliam Ecclesiam vel Prouinciã, seu Diocesis, tamen consuetudo generalis vnius Prouinciæ, debet comprehendere Ecclesias eiusdem Prouinciæ, in quibus non est talis consuetudo, nisi ibi fuerit alia consuetudo specialis, quæ præfert generali, nam consuetudo generalis facit ius vniuersale, & in communis, & t sic sumus in iure vniuersali Aymon de antiquitate temporis 4. par. sect. 1. numero 57. Caputque decis. 129. par. 1. & videtur tenere Rochus sup. d. sect. 4. n. 16. & 17. & sect. 7. n. 20.

Et facit text. in d. capit. cum Ecclesia V. vlt. de iure ad si. quicquid t Abbas dicat, & faciunt etiam tradita per Felinum in cap. audita de præscript. numero 19. Balbum de præscript. 2. par. principali. questio. 2. a numero 21. & Rotam decis. 17. a numero 2. & decisio. 359. nu. 12. 2. part. diuersorum, & in vna Placentina decimarum 9. Februa. 1582. coram D. Seraphino, & in vna Burgen. processionum 4. Maij 1588. coram D. Plato, & in vna conchen. exemptionis decimarum 10. Maij 1589. coram Dom. Orano, & in Abulen. parochialis 28. Iulij 1593. infra adducta cap. seq. numero 61. & in vna Corduben. reddecimarum vigesimo quinto Octobris 1593. coram Domino Seraphino, & in aliis pluribus causis.

Et iuxta prædicta potest t procedere resolutio Rotæ in causa Placentina voti, in qua, cum capitulum prætendit Episcopum in collatione præbendarum, & Dignitatum illius Ecclesie solum debere habere vnam vocem, vt habent singuli canonici, & non tantam quantum totum capitulum, non obstante statuto illius Ecclesie de voto Episcopi, & capitulis, & ad id allegaret consuetudine 40. annorum, 2. Maij 1586. coram Domino Roberterio, fuit resolutum, Quod consuetudo contraria 40. annorum sine iure, non sufficit, ex quo statutum loquens de voto Episcopi, & Capituli recipi a iure certam interpretationem, quod votum Episcopi sit pro dimidia parte, sed requiritur iurimemorialis, & quod obseruantia præsens non potest interpretari statutum antiquum, Socius consilio 6. libro 1. & c.

Et 2. Jun. eiusdem anni coram eod. t fuit resolutum, Quod d. consilium 6. Socii, l. 1. citatum pro Episcopo Placentino in d. decisio. 2. Maij est verum, & applicatur ad hoc, vt obseruantia præsens quadragenaria statuti de voto Episcopi, & Capituli, non præsumatur in præteritum, cum statutum ab initio receperit certum intellectum de iure, vt vni Episcopi sit pro dimidia, & totum, seu maior

pars Capituli, pro alia dimidia, & sic habeant contrariam præsumptionem ante se, non secundum illum intellectum iurisdictionis præsumitur ab initio obseruatum diuersi statuti, nec obstat cõf. Romanus 12. ad terminis de mutatione moneta, & similes sunt diuersi a terminis iuris statuti, & nihilominus Romanus, & alij consulerunt contra opinionem Oldra. quæ dicit verior, & equior, & communior, vt ibi per addit. ad Romanum, & vbi de lasin l. f. c. de impuberum, vbi citat iura, ex quibus colligitur d. interpretatio statuti, non obstat decisio Putei 15. & 24. l. 3. Achilles 8. de citat. & decisio in causa Salamantina Portionis 3. quia loquuntur super re non iudicata, & quæ de iure ab initio non habebat certam interpretationem.

Et postea t in eadem coram D. penna 26. Aprilis 1599. cum capitulum prætenderet in proposito casu esse consuetudinem, & non præscriptionem, & consequenter non requirit titulum, dato super hoc dubio fuit resolutum, Nõ equum versari in præscriptioe, & non in consuetudine, cum enim notum sit in iure, quod in his, quæ pertinent ad Episcopum & Capitulum tanta est vox Episcopi solius, quantum totius Capituli ex communi, in apostolicalibus, de concess. præbendæ, vbi D. Solus de Benef. p. 2. q. 7. Lambert. de iure patron. 2. p. l. 1. quest. 1. articulo 28. & consequenter Episcopus habeat intentionem fundatam in iure communi, & Capitulum prætendens Episcopum solum debere habere vnam vocem, qualem habent singuli Canonici, tradit. de auferendo iure Episcopo competens, locus est præscriptio, & non consuetudinis, ex altera communi in c. si de consuetudine, & fuit resolutum in Cajetana præcedentia 1563. & in vna Toletana reddecimarum 21. Maij, & 27. Iulij 1586. coram D. Pamphilio, & c. Nec obstat quod ista in c. cum Ecclesia V. vlt. de electione, consuetudo appellaretur, quia responderetur ex sententia Abbatis ibi n. 6. proprie esse præscriptionem, licet text. vocabulo abutendo consuetudinem appellaret, nec obstat decisio in causa Hispal. vni 26. Nou. 1594. coram D. Giffio, quia ibi agitur de aliquo obseruato inter ipsas personas Capitulares promiscue, & in communis perpetuum, & non de acquirendo Capitulo in particulari, & tanquam pri

De Canonicis, & Præbendis Doctoribus, & Magistris, ad quorum provisionem, & dispositionem spectant, n. 168.

Per Bullam Sixti IV. & Motum proprium Leonis X. in singulis Cathedralibus Ecclesiis Regnorum corona Castellæ, & Legionis erectis fuit, & institutus unus Canonicatus, & Præbenda prædicator, vel Licent. in vtroque, vel alteri iure, qui dicitur Doctorialis, & alter pro Magistro, seu Doctore, vel Licent. in Theologia, qui dicitur Magistralis, ab Episcopo, eius voto pro uno computato, & Cap. per vota secreta, prout edicti, ac publico examine, & iur. am. ordinaria auctoritate provident, & latius in Bulla Sixti IV. & secunda Motus proprii Leon. X. ac literis super eo expeditis huc positis, n. 169.

Argumentum de eligendo magis idoneum, quando sit prestandum à num. 170. resoluitur, quod tacite Evangelii, & an per procuratorem, seu vicarium à num. 172.

An in Ecclesiis, in quibus non est in usu prestare iuramentum in electionibus huiusmodi Canonicatum, de eligendo magis idoneum, valeat electio facta sine tali iuramento, qua videtur valere stante consuetudine 40. altum auctorum, qua derogat iuri canonico? num. 176.

Contrarium videtur verius, propter decretum irritans Bullæ, & Motus proprii Leonis, q. in si. postquam referatur ad totam dispositionem, nisi ponatur respecta proxima dispositionis &c. & contra constitutionem habentem decre. irritans non valet, nec potest induci consuetudo, ex communi contra aliquos, nisi sit immemorialis, qua tamen non potest dari modo in proposito, nec potest applicari alia limitatio, quando dispositio, in qua decretum irritans est adiectum, non esset à principio vni recepta, &c. n. 177.

An requiratur pro forma, quod vota presententur secreto, ita ut, si palam presententur, & electio sit nulla? a numero 183. resoluitur, quod sic, etiam si unus tantum id faceret.

Quamvis in aliis actibus Capitularibus de iure non requiratur, quod vota presententur secreto, expedit et tamen, quod in omnib. votaretur secreto, &c. Quamvis in consultationibus S. Consistorii, ubi vota sunt consultativa, aliud expedit, n. 185.

An in electione Canonicatum vota sua debeant esse secreta, ut nunquam sint publicanda eligentium nomina, an vero satis sit illa prestare secreto, quamvis postea publicentur eligentium nomina, ut sit in electione Canonica, & in electione S. Pontificis per seruitium, à n. 186. resoluitur, id non satis esse, sed vota debere esse omnino secreta, & nunquam publicanda, &c. & ut prædicatur, &c.

Reputaretur electio secreta, si Capitulum poneret aliquos qui reciperent vota omnium, modo postea nomina eligentium non publicentur, ut in electione regularium, à n. 189. ubi ponuntur declarationes S. Congregationis.

An, si aliquis Canonicus ostenderet alteri schedulam illam, pro quo suffragium foret, electio esset nulla, & non secreta? à n. 192. resoluitur esse nullam, non solum si id faceret palam, & permittente Cap. sed etiam secrete, nisi id faceret in fraudem ad annullandam electionem.

Si quis de facto attentaret dare votum publice, seu palam, non debet permitti à Capitulo, sed quod secreto illud det, alius electio esset nullissima tanquam indignus posset excludi à voto, &c. n. 195.

Si ante electionem aliquis verbo diceret, seu publicaret,

pro quo suffragium laturus esset, vel post, pro quo suffragium tulit, non irritaretur electio, n. 196. & seq. ubi adducitur declaratio S. Cong. & etiam, quamvis qui servaret, & existeret schedulas malas ad ostendendum postea alicui, non vitiatur electio, & cetera numero 198.

Cum predicta electio fieri debeat per vota omnino secreta, legitime impeditur, qui potest alteri dare vices suas, non potest dare mandatum de eligenda certa persona, à n. 199.

Qui dat alteri vices suas ad votandum, potest verbo illi iniungere, quod suum votum daret tali, & si alteri daret peccaret, quamvis valeret votum alteri datum, n. 201.

Cum nota sint omnino secreta, videtur quod possit Canonicus, cui alter dedit suum votum, cum voto proprio suffragari vni, & cum voto impediri alteri, etiam si dedit esse libere vices suas, n. 203.

Cum d. electio debeat fieri per vota Episcopi, & Canonicorum secreta, & per seruitium, non potest alter fieri per viam inspirationis, aut compromissi, n. 204. ubi adducitur declaratio, S. Cong.

An quando in ultimo seruitio duo habent paria vota, deueniendum sit ad sortes, an vero prius ad qualitates, ut plures tenent, & sint practicum? à numero 205.

Resoluitur deueniendum ad sortes, ex Bulla Leonis, non obstante observantia contraria, &c.

An qui non interuit actibus oppositorum possit votare? resoluitur contra Rotam posse, n. 213.

An huiusmodi controuersus, & alius occurrentibus, in provisione horum Canonicatum quis debeat esse index, an solus Ordinarius, an vero simul cum Capite? à n. 214.

Resoluitur, quod supposito, quod deueniendum esset ad qualitates concurrentium, qui habuerunt paria vota, sicut ad Episcopum, & Capitulum spectat electio, & provisio spectaret ad eos indicare de qualitatibus extrajudicialiter, &c. in controuersa autem, an deueniendum esset ad sortes, an vero ad qualitates, & an alter esset inhabilis, & electio esset nulla, &c. solus Ordinarius debet esse index, nisi ubi esset consuetudo contraria legitime prescripta, &c.

An post electionem requiratur collatio, an vero electio ipsa habeat vim provisionis, & collationis? numero 219.

Resoluitur attendi Bulla Leonis videri electionem ipsam habere vim provisionis, & collationis, nec requiri aliam collationem, præxiim tamen, & consuetudinem Hispania habere in huiusmodi Canonicatibus post electionem fieri collationem ab Episcopo & Capitulo, cui videtur standum, &c.

An provisio huiusmodi Canonicatum debeat fieri infra senesitres, alius denoluitur ad superiorem à num. 222.

Resoluitur affirmative, quamvis, aliquando Capitula id non observent, & denoluitio fiet cum eisdem qualitatibus, licet superior, ad quem fit denoluitio, non teneat ponere edictum, nec facere concursum, & cum Episcopus in huiusmodi provisione interueniat, ut Prælati, & non Canonicus, non fiet denoluitio ad ipsum, n. 224.

Cum vili Canonicis sint privati ipso iure huiusmodi Canonicatibus ob absentiam unius mensis à civitate absque Ordinarij vel Capituli, ex d. Bullis, si infra senesitres ab huiusmodi absentia Ordinarij, & Capitulum non prouiderint, vel non egerint super declaratione vacationis, set denoluitio ad superiorem

n. 225. Nec potest dari, quod ad istam privationem requiratur declaratio, & voluntas Cap. sicut dicitur de caducitate emphiteusis, quia ista privatio est per Papam indulta in partem non resistentium, & in fauorem publicis Ecclesie, non Cap. quod potest illos tolerare, &c. n. 226.

Idem erit, si habentes licentiam absentiam, nullam tamen, nam verba Bullarum intelliguntur de licentia valida, quamvis ad effectum, & non vacent huiusmodi Canonicatus ob absentiam, sufficeret licentia Ordinarij, vel Capituli iniusta, & illicita, & sine legitima causa, & cum licentia Ordinarij, vel Capituli possent gaudere mensibus vacationis, &c. à numero 227.

Dare huiusmodi licentiam videtur spectare ad Capitulum ad quod spectat ipsorum Canonicatum provisio, & non ad Capitulum, cum Portionariis, &c. n. 230. Quamvis si iura Canonice essent legitime occupati in negotiis Ecclesie à Capitulo pleno cum portionariis, non esset opus licentia Capituli Canoniceorum, n. 231. Sed si esset habitus pro presentibus pro negotiis factis, seu sub facto præteriti negotiorum cum non sint legitime absentes, nec habeant licentiam Capituli Canoniceorum, videtur habere locum priuatum numero 232. & licentia debet esse expressa, nec sufficit tacita numeri 233.

Ed quia in aliquibus præbendis, circa earum provisionem non est specialis, & ut in penitentiaria, & præbenda lecturæ, & in Regnijs coronæ castellæ, & Legionis in præbenda Doctorali, & Magistrali, per Bullas Sixti IV. & Leonis X. instituta, explicare oportet, quod in eis fit obseruandum.

Et in primis de penitentiaria dubitatur, ad cuius provisionem, & dispositionem spectet de cuius antiquitate Socrates historia tripartita l. 9. c. 35. & Iouerius I. sanctum Ecclesie legum armen de Concilio Oxoniensi, l. 15. fol. 134.

In quo permittendum est decreto concilij Tridentini, c. 24. de reform. cap. 8. statutum esse, quod in omnibus cathedralibus Ecclesiis, ubi id commode fieri poterit, penitentiarius aliquis cum vniore prebende proxime vacaturæ ab Episcopo instituitur, &c. Quod decretum cum loquatur tantum in cathedralibus, non habet locum in Collegiatis, ut S. Cong. concilij censuit 15. Maij 1584. his verbis. Dubitatur, an nens, & intentio Concilij sit, quod in Collegiatis Ecclesiis necessaria instituantur Penitentiarius, cui vacatione Præbenda primo vacaturæ, ex quo ibi solum de Cathedralibus expressa mentio fiat, quare supplicatur pro par. D. Ludouici Pimentel, de quibusdam Canonice, & Præbenda in Collegiata prouisi super huiusmodi dubio à Sanctissima Cong. declarationem fieri, & si aliquando tam facta sit, de illa sibi copiam authentica dari mandari. Cong. censuit decret. supradictum inteligi oportere in Cathedralibus tantum, non autem in Collegiatis.

Et Penitentiarius institutus t eo ipso habet à iure, & concilio facultatem audiendi confessiones penitentium illius Diocesis & iurisdictionem ad absolvendum à peccatis, & est veluti Parochus totius diocesis, nec requiritur noua licentia Ordinarij, ut aliqui male dicunt, est enim Ordinarius confessor illorum de Diocesi. Zechus de republica Ecclesiastica c. 24. de capitulo, & canonicis sub n. 16. licet Zerola in praxi Episcopali, l. 1. p. verb. Penitentiarius §. quarto videtur dicere cum esse delegatus Episcopi.

Vnde quilibet poterit ei confiteri peccata, & fac-

tis faciet precepto c. omnis vtriusque sexus de penitentia & remissio. ut censuit S. Cong. concilij 16. Febru. 1595. his verbis. An, si quis confessus fuerit sua peccata in vel in Penitentiario deputato in eum decreti concilij Tridentini, c. 24. capitulo 8. distatur satisfecisse precepto contento in capitulo omnis vtriusque sexus de penitentia & remissio. Cong. censuit satis fecisse.

Nō tamen poterit audire confessiones in alia Diocesi, etiam habentium Bullam, vel licentiam sui parochi, iuxta declarationem Abulen. infra adductam, c. 8. n. 87. ad 4. cui est standum tanquam certissimæ, & authentice, quicquid post alios dicant Enriq. in sum. l. 7. c. 12. n. 3. & Suarez 4. tom. de penitentia, disp. 18. sect. 4. n. 18.

Nec habet facultatem t absolvendi à casibus Episcopo referuatis, nisi illam Episcopus ei specialiter dederit. Nau. cap. 20. de penitentia & remissio. Concilium Prouinciale Compostellanum, c. 12. decreto 18. & censuit S. Cong. Concilij his verbis. Penitentiarius non potest absolue re quemquam in casibus, quos Episcopus sibi expresse referuauerit, nisi prius Episcopus hanc illi speciatim dederit auctoritatem. Zechus sup.

cui etiam potest Episcopus committere t absolutionem, de qua concilium c. 6. §. 24. de reform. ut in seq. declarationibus super illo, prima, congreg. censuit ab Episcopo posse, tō tamen Vicario generalis, seu etiam Penitentiario, & aut Vicario ad id specialiter deputato, committi absolutionem Capituli huius. Secunda, Episcopus potest absolue re, & per confessorium, & per vicarium absolvendum in similibus casibus specialiter constitutum.

Et quamuis habeat t facultatem absolvendi à casibus referuatis tēnetur nihilominus integras confessiones audire, & non solum casuum referuatorum cum fit confessor ordinarius, ut dictum est, maxime iuxta sententiam Adriani de confess. §. 4. Silu. verb. conf. §. 1. q. 19. Victorij §. sum. de confess. n. 162. Cansi. in relect. de peniten. p. 8. c. 1. & Suarez 4. tom. de penitentia, disp. 31. sect. 1. & omnibus confiteri volentibus tenetur sui copiam facere horis opportunitis, non tamen debet tempore, quo est in sede, tenere in manu virgam, sicut in vrb. cum in Hispania non fit in viū, ut in Abulen. censuit S. Cong. 21. April. 1587. his verbis. Cong. ad primam dubitationem respondendum censuit, Penitentiarium teneri integras confessiones audire, non autē solos casus referuatos, ad secundas, debere eundem peccata confiteri volentibus sui facere potestatem horis opportunitis loco, & sede Episcopi, ad quem hoc spectat arbitrata, & quo vero ad tertiam, an debeat tenere in manu virgam, seu bacchetam tempore, quo sedet in dila sede, respondit non ad consuetudines non iudicari.

Nec potest t recusare audire confessiones valentium ei confiteri, ut Sacra congregatio censuit his verbis. Congregatio concilij, censuit Penitentiarium non posse recusare audire confessiones illorum Parochianorum, ubi sunt Penitentiarius, volentis eis confiteri sua peccata.

Et si penitentiarius recusat t audire confessiones potest puniri, & priuari ab Episcopo, ut censuit Sacra congregatio his verbis, si Penitentiarius recuset huius decreti deputatus renuerit confessiones audire, puniri potest ab Episcopo, & priuari. t Que priuatio videtur posse fieri ab ipso Episcopo, siue adiunctis, non obstante decreto concilij capitulo 6. §. 25. de reform. ut alias diximus supra tertio parti, cap. 4. numero 12.

solus, si in mense communit, ad Episcopum, & Capitulum communiter spectet.

Que declaratio de sola collatione prebende loquitur, & non de electione personae, & Episcopo Abulensi sic rescriptum est, An vacante Canonatu, & Prebenda Penitentiarii, de eis providere debeat solus Episcopus, quoniam tenet Capitulum simultaneam cum Episcopo collationem, vel sufficiat, quod voto Episcopi unum ad duo vota accedant, ut persona per eum electa admittatur ad possessionem? Congregatio censuit electionem Penitentiarii quoadcumque faciendam ad solum Episcopum absque consensu Capituli pertinere, collationem autem Prebende ab illis fieri debere, ad quos antea spectabat. Et ita in aliis pluribus causis responsum est.

139 Et quod Penitentiarius eligi debet ab Episcopo ex declaratione Sacrae Congregationis Concilii tradit Zechus sup. & ita ex declaratione Sacrae Congreg. resolutum Rota in causa Abulensi. Canonatus Penitentiarii 17. Aprilis 1589. coram illustrissimo Mantica, in Maioricensi. Canonatus 15. Nov. 1591. coram Domino Milano, supra adducta, cap. 1. numero 760.

140 Et deciso in causa Abulensi sic se habet Decisum fuit ex declaratione S. Congregationis Concilii Tridentini interpretari electionem personae Penitentiarii ad solum Episcopum pertinere, collationem vero Prebende communem esse Episcopi, & Capituli, sicuti ex statuto Ecclesie dispositum est, quod etiam a iure communi est constitutum secundum receptam Dd. opinionem, & a Rota comprobatum, Cassad. dec. 12. de preb. non obstat, quod declaratio S. Cong. debeat habere locum in prima tantum officii institutione, ne aliquis Prebende collatio, qua est hominum Episcopi & Capituli, reddatur ferre elusoria, argum. cap. si civitas de sententia excom. l. 6. glo. in c. quamquam de vltimis eodem l. Anch. conf. 211. nu. 3. Alex. in l. cum dorem, n. 18. ff. soluzo matrim. Crauecia consil. 118. num. 24. & 135. num. 25. quia cum illa declaratio aperte dicat electionem Penitentiarii ad solum Episcopum pertinere, non solum ex prima huius officii institutione, sed etiam quoadcumque pro tempore vacare congerit, nobis non licet eam infirmare, cum inferior de maioriti. & obediens. Inam magistratus ff. de recep. arbitris l. ille quo. §. tempus, in ad Trebell. neque est necessarium quod Concilium deroget statuto, & concordis, quoniam sufficit derogare iuri communi, quod eandem continet dispositionem. Neque etiam obstat Concilium Provinciale, quia, cum non appareat illud esse consummatum a Summo Pontifice, non potest Episcopo auferre facultatem eligendi personam Penitentiarii contra dispositionem Concilii Tridentini, quod super his, & ibi Abb. & alij de maioriti. & obed. Gemin. in c. si modum n. 17. dist. & ita in causa Toletana Canonatus in collatione Prebende lectionis S. Scripturae fuit resolutum coram illustrissimo Aldobrand. 18. Martij 1584. multo minus resistatur, quod dicitur, ita fuisse vni receptum, quia adducitur vnicus actus Vicarij, qui sine speciali mandato non potuit acceptare decretum constitutionis synodalis, & Episcopo praedicare, quoniam male agere non est, et commissum. Paul. consil. 384. sub numero primo, prima, Decius consil. 143. sub numero tertio, & multo minus potuit facere prauidendum successorij, quia nec ipse Episcopus sine auctoritate Sedis Apostolicae potuit nocere capite veniens, & ibi notatur de translatio, nec ad rem facte observantia, qua deducitur in Canonibus Magistratibus, Doctoribus, & S. scriptura, quia de his non loquitur Concilium, & consuetudo est stricti iuris, tantum habens potentiam, quoniam

non ei usus concessit, & nihil amplius, quod vero contra, & L. quod non ratione ff. de legibus Baldus in capite primo collatione quarta in fine qui feudum dare possunt, Ripa in l. Centurio, numero nonagesimo primo de vulg. Socemus Junior, consilio 101. numero tertio libro secundo & consilio quarto numero trigesimo quinto libro quarto & ita de consuetudo debet probari in casu, de quo agitur, ut tradit Paulus Castren. consilio 340. ad finem libro secundo de Ripa respons. libro secundo capite 25. numero decimo septimo comparatum consilio 312. numero nono & decimo, Crauecia consil. 241. numero vigesimo versiculo ad tertium de consuetudine, quare, cum in electione Penitentiarii, de qua est controversia, huiusmodi consuetudo non probatur, Concilium Tridentinum, quod secundum declarationem S. Congregationis solus Episcopo eligendi tribuit facultatem debet observari, praeterea, cum hac consuetudo sit contra ius, non potest induci, nisi statuto 40. annorum sit prescripta c. vlt. cum glossa de consuetudine, & ibidem tenent omnes ut testatur Arret. consil. 44. n. 1. & sequitur Alex. consil. 68. n. 7. l. 1. Corruini Senior conf. 79. circa finem, Senior. conf. 26. n. 19. l. 1. Paul. dec. 15. n. 4. 13. quare conclusum fuit electionem Penitentiarii ad solum Episcopum pertinere, sed an ceteris ab eo fieri debeat, Domini dixerunt recurrendum esse ad S. Trident. concilij Congregationem.

Et ita Dominus Petrus Fernandez Terminis Episcopus Abulensi obtinuit executoriales contra Capitulum.

Et in vna Ofcen. t. Canonatus 1. Februarij. 1593. coram illustrissimo Seraphino fuit resolutum, quod siante erectione officij Penitentiarii per Episcopum facta cum vniione Prebende primo vacante, & Capitulum ad quod collatio spectabat, non potuit providere de primo vacante, cum non vacaret siante vniione, qua statim sortita est effectum. Oldra. consil. 257. quae vno fieri potuit non obstante, quod prouiso spectaret ad Capitulum, Rota dec. t. de officio Legati in nouis, Rebus, de vno. nu. 26. & Episcopus potuit, cum vacauit prima Prebenda, eligere Penitentiarium qui remittendus erat ad Capitulum pro collatione obtinenda, ut fuit resolutum in S. Congregatione, & quoniam debuisset remittere ad Capitulum, tamen non ideo, quod non remissum ad illud, annullatur electio, ut fuit dictum in Cassaten coram Oriolen. quod annullata institutione, non ideo annullabatur presentatio, & reg. 8. Gregory Decemterij, quia excipiebatur Beneficia, de quibus fuit dispositum, non capite hoc, cum de eo factis dicitur dispositum per vniionem prius factam, & istud ius ex electione praedicta competere praesertim per clausulam, dummodo non alteri ius quaesitum. Et in Ofcen. indultis infra relata n. 163.

Et in causa t. Tarraconensi. Canonatus seu officij Penitentiarii 5. Junij. 1596. coram D. Corduba fuit resolutum, iam electionem Penitentiarii, quam vniionem Canonatus, & Prebenda, solus Episcopi arbitrio relinquuntur concilio sessione 24. de reform. ca. 8. ibi ab Episcopo instituitur, vnde solus Episcopus absque villo Capituli consensu potuit praedictum officium erigere, ut sapus censuit Sancta congregatio, nec ulla opus esse confirmatione Apostolica, ut clare Concilium disponit, & S. Congregatio censuit, & sic nominationem Penitentiarii, ac vniionem Prebende vacante ab Archiepiscopo successore factam, & a papa confirmatam non habere locum, cum facultas erigendi Penitentiarium a Concilio Episcopi concessa per primam erectionem, ac vniionem expirauerit ad l. boues §. hoc sermone de verbor. significat. nec obstante confirmatione Apostolica, cum

cum in ea non sit Papa narrata erectio, & vno antea facta, & sic sit surreptitia, & sic etiam non obstante clausula, sublati, & decreti irritati, aliaque praegnantia in confirmatione appositis, cum regulerentur a principali dispositione, & sic stante nullitate gratia, nil operentur, &c.

143 Et quomodo t. in Concilio Provinciali Compostellano ill. 3. decreto 32. statuatur quod prouiso Penitentiarii huiusmodi edicto, & concursu, id tamen non videtur vbi receptum, nec id seruant Episcopi, sicut nec alia pleraque declarata illius Concilij, & ita et Rota in d. Abulensi. id remissum ad S. Congregationem, an concursus ab Episcopo fieri debeat ad Penitentiariam, concludendum videtur, eum non requiri, nisi Concilium solum ad Parochiales requirit concursum, & ita dicitur in d. executorialibus.

144 In autem, t. quod dictum est, electionem personae Penitentiarii quoadcumque faciendam ad solum Episcopum pertinere, non procedit vbi officium Penitentiarii, & vniita Prebenda vacat in iudicio Apostolico, vel ad alia referuatio, seu affectio, nam tunc ad Papam pertinet ratione referuationis, & ita per S. Congregationem Concilii responsum est Episcopo Salamantino, & Tirafonen. his verbis, cum in Sacrosancta referuatio Congregatione, declarauerit, institutionem officij Penitentiarii, nec non electionem quando eumque faciendam ad solum Episcopum absque consensu Capituli pertinere, collationem autem Prebende vniunde ab illis fieri debere, ad quos antea spectabat, quod tunc officij Penitentiarii, & vniita Prebenda vacato conuogant in mense Apostolice, vel alia Prebenda esset referuata, vel affecta, an electio persona huiusmodi Penitentiarii pertinet ad Episcopum, vel ad Sacrosanctum Tridentinum Congregatio Concilij, & sic dicitur, citatus etiam prioratoribus Episcoporum quorundam, & eorum vltis allegationibus, consensu pertinere ad suam Sanctitatem.

Et fuit resolutum per Rotam in d. Maioricensi. Canonatus adducta d. c. 7. 760. quae est videnda, & ibi dicta, posthuc tradit Gonzalez glo. 9. §. 2. a numero 84.

145 Ex quibus inferitur, quod occurrente vacatione Penitentiarii, si de Episcopali vacante, Capitulum non poterit illum providere, & Penitentiarium eligere, esto collatio Prebendarum sit communis Episcopi, & Capituli, vel etiam solius Capituli, ex quo electio personae, & prouiso officij Penitentiarii ad solum Episcopum spectat, ut dictum est, & Capitulum Sede vacante non succedit in prouisione Beneficiorum ad Episcopum spectante, illa ne Sede vacante, & dicitur infra 4. 7. & censuit S. Congregatio super d. cap. 8. ibi ab Episcopo instituitur solo, abij, censens Capitulum, etiam, ab eodem solo eligatur, & licet vacaret Sedes Episcopalis, cap. nihil potest, etiam quod tempore Penitentiarii moreretur.

Sed eius prouiso, & electio Penitentiarii spectat t. ad papam priuatiue siante referuatione reg. 2. cancellaria de Benef. ad collationem, presentationem electionem, & quicumque aliam dispositionem liberam Episcoporum pertinentibus, vacantibus de tempore vacationum Episcopatum, de qua sup. ca. 1. a n. 221.

Ad quod faciunt tradita dist. cap. primo numero 754. vbi diximus t. in Penitentiaria alteratiuam intrare etiam in Ecclesiis, vbi collatio Prebendarum est communis Episcopi, Capituli, vel solius Capituli.

Cessante vero dicta referuatione t. referuatur supuro Episcopo, nisi papa praueuerit. Et facit etiam in proposito sequens declaratio S. Congregationis Concilii. Prae da pro vniione n. 1. c. p. ubi Sede vacante assignari non potest, sed ab Episcopo licet praesentum est. c. 2. ne Sede vacante.

146 Quomodo ista t. declaratio videtur loqui in prima assignatione Prebende pro Penitentiario, & procedit vbi non fuerit per Episcopum Penitentiarius institutus, & electus cum vniione Prebende proxime vacatur iuxta dictum decretum Concilij.

Nam alias recte t. possit Capitulum Sede vacante assignare, & conferre Penitentiario antea instituto, & electo primam Prebendam vacantem in mense ordinario, vbi collatio Prebendarum erat communis Episcopi, & Capituli, vel solius Capituli, quo casu Capitulum sede vacante potest conferre, & vniunde ne Sede vacante, n. 6. & non intrat referuatio d. reg. 2. & etiam vbi collatio Prebendarum esset solius Episcopi, sed si referuatio d. reg. secunda. ex quo collatio talis Prebende erat debita Penitentiario, arg. adeo necessaria, in qua succedit Capitulum Sede vacante, ut dicitur infra dicto capite septimo a numero 55.

Inferitur etiam ex dictis Penitentiariam posse resignari, t. sicut alias Prebendas, etiam in fauorem alterius, de modo habeat qualitates requisitas, & d. r. in coadiutoriam, & ita feruatur.

Et de qualitatibus t. requisitis in Penitentiario vide dicenda infra 7. part. cap. 4. a nu. 32. & cap. 7. nu. 49.

Secundo dubitatur t. de Prebenda lectura ad cuius dispositionem, & prouisionem pertinet.

In quo praemittendum t. est decreto S. Concilij Tridentini, sess. 5. de refer. cap. 1. statutum esse, quod in Ecclesiis, in quibus Prebenda aut presbiterium, seu aliam stipendium pro lectoribus S. Theologie deputata reperitur de cetero, non nisi personis idoneis, & quae per se ipsos id munus explicare possint, conferantur, & alter facta prouiso nulla sit, & inuolida, in Ecclesiis autem Metropolitanis, vel cathedralibus, si quibus insignis, vel populosa, ac in collegiatis existentibus, in aliquo insigni oppido etiam nullius Diocesis si ibi clerus numerosus fuerit, vbi nulla Prebenda, aut presbiterium, seu stipendium huiusmodi deputatum reperitur, Prebenda quomodocumque, praeterquam ex causa resignationis prima vacatura, si cuius incompatibile in unum non sit, ad eum vltim ipso facto perpetuo constituta, & deputata intelligatur, & cetera.

Nihilominus tamen ad hoc, t. vbi talis Prebenda primo vacatura si Theologalis, & in Theologale manet erecta, requiritur actualis deputatio ex declaratione papae, & S. Congregationis, vbi in declarationibus sequentibus, congregatio Concilij censuit Sanctissimum approbante illius sententiam ad electionem Prebenda Theologalis requiritur actualis deputatio. Et ideo si in prouisione Prebende, non fuit facta actualis deputatio, non posse priuatiuam compelli obire munus lecturae. Alia Prebenda, qua primo post confirmationem Concilij vacauerit, & ipso facto eisdem concilio decreto huiusmodi Capituli versiculo in Ecclesiis autem pro lectore Sacrae Scripturae perpetuo constituta, & deputata intelligitur, si collata fuerit ad id munus inuolabile per se explicare, an inuolida sit? Sanctissimus sentiens hoc decretum Concilij esse conditionale, requirit, primo

de declarationem, & actualem deputationem Episcopi, ut illa prebenda sit Theologica, respondit valere collationem Prebende, qua primo post concilium vacavit factam persona minus idonea, ad sacram scripturam per seipsum interpretandam, si nondum illa Prebenda actu fuerit deputata, & erecta in Theologica, nec est in optioe Episcopi Prebendam vacantem assignare pro Penitentiario, licet ratione Cura annuam videatur magis necessarias, sed pro Theologo propter verba huius decreti ipso facto, verum si magis expediens in aliquo loco particulari fuerit iudicatum, ut prius de Penitentiario promittatur, habenda est confirmatio in specie a Sancta Sede Apostolica, ad omnem difficultatem tollendam.

156 De quo alias S. Congregatio censuit, quod satisfactio Concilio etiam Theologiam scholasticam legendi, quia Concilium indifferenter loquitur de scriptura, & Theologia, & facit cap. quia nonnulli de magistris, &c. nec multum discrepat Concilium provinciale Compostellanum actioe 2. decreto 36. vbi dicitur, quod dummodo sub aliquo scripturae loco versetur, lectio poterit ad morales casus, & dubia scholastica se interim convertere, & Concilium Provinciale Toletanum actioe secunda decreto vigesimo octavo.

157 Censuit etiam S. Congregatio, quod de tempore & hora, & materia scripturae Theologiae, qua in sacra scriptura continetur, super qua legendum sit, relinquatur arbitrio Ordinario, & quod potest ipse lector vacare a lectione tribus mensibus Iulij, Augusti & Septembris. consona d. Concilium Compostellanum d. actioe 2. decre. 36. & 39.

158 In concordia tamen facta inter Episcopos, & Capitula dictae Provinciae Compostellanae confirmata a Pio V. quae habetur ad finem dicti Concilij impressi Salamantice anno 1594. dictum cap. 36. vbi canetur, quod deputatus ad legendum S. Scripturam legere debeat tempore, & loco, ac matriciam ab Episcopo designandam, declaratur id fieri saltem de col. Cap. 36.

Censuit etiam S. congregatio, quod non potest compelli lector, ad ponendam substitutionem quando ex causa infirmitatis sanabilis impeditur, quominus per seipsum legere valeat, eo vero casu quo quis esset substituendus, electio substituitur ad Episcopum spectat. Alia de Canonico Theologo, seu lectore vide supra 3. par. c. 2. n. 118.

160 His praemissis, ad dubium propositum denegandum, distinguendum est inter Praebendas Theologales huius lectione erectas, & deputatas ante Concilium, & inter Praebendas Theologales, seu lectione, erectas, & deputatas post Concilium ex dicto decreto.

Et quod attinet ad erectas, ante Concilium, certum est servandum esse, quod ante Concilium, & etiam collationem, & provisionem ab illis fieri debere, ad quos antea spectabat, cum Concilium in hoc nihil disponat, ad commodissime ff. de liber. & postu. Et ita censuit S. Congregatio ut in seq. declaratione super d. 1. ibi conferantur, a quo autem hac collatio fieri debeat, Concilium non expressit, quare pertinet ad eum, ad quem antea spectabat. Et in d. declarationibus statim adducen.

163 Quod vero tunc attinet ad Praebendas Theologales erectas post Concilium S. Congregatio censuit electionem personae, seu electionis, ad solum Episcopum spectare, collationem autem Praebende ad illos, ad quos antea spectabat, ut in seq. declarationibus

super d. c. 1. ibi constituta, & deputata intelligatur, cuius collationem reliquit illis, ad quos de iure ante Concilium spectabat collatio eius Praebenda, quae deinde ex hoc decreto Concilij fuit erecta in Theologica, electio vero soli Episcopo competit, quia a Concilio in hoc decreto, cum de substituto deligendo agitur, solum Episcopo datur electio, adiuva exemplum Penitentiario, licet sit conceptum aliis verbis. Secunda, electio lectoris soli Episcopo competit, nec solum praesentium, sed, si aliter per praedecessorem fuit servatum, & id intelligendum est de his Canonice Theologalibus, qui erecti non sunt ante Concilium, si vero erecti essent ante Concilium, servandum est, quod ante Concilium. Tertia, hoc decretum habet locum etiam in Ecclesiis Collegiatis, quarum Praebenda sunt de iure patronatus laicorum, ut deputetur Praebenda primo vacatura conventibus omnibus requisitis, prout in praesenti, & persona non erit nominanda ante vacationem, & electio personae spectabit ad Episcopum, collatio vero, ad quem legitime spectabit ante deputationem praedictam. Quod non advertit, nec distinxit Gonzalez glossa nona §. secundo a numero 2.

Et in vna Offens. indulti 10. Decem. 1599. & 5. Decem. 1607. coram D. Milli. fuit resolutum, ut quod tribuit Concil. Trid. Episcopo eligendi, seu nominandi lectorem, & Penitentiarium, cui fiat collatio ab eo, ad quem spectat ius conferendi, esse considerabile, & tale, ut in eo habeat locum res non tolli iure quasi, tanto magis cum studium sit perpetuum, & iurisdictional. Reg. praesentis, nisi quod iure etiam minimum, ut fuit resolutum in causa Burg. iuris sup. l. d. 10. Iulij 1575. coram Cas. de Gra. & in causa Augusti. exemptionis 13. Jun. 1594. coram Seraph. cuius reg. repuravit specialis derogato, etiam quod Papa intellexerit praedictum, ut fuit resolutum in d. causa, & alia. Nec obstat, quod reg. non habet locum, quando tollitur ius competens ex loci possess. iuris communis, quia etiam in hoc casu est locus reg. Sarnen. ibi q. 6. Pur. decil. 1. l. 1. Prolomans. Si. Peregrinus 24. libro secundo. nisi versetur in gratia exemptionis, unionis, vel alia simili de sui natura praedicta, in quibus terminis procedi debet cassad. 1. de priu. & in causa nullus de Stepa coram Seraphino, neque etiam obstat, quod reg. habet solum locum in iure radicato, & perfecte quavis, quia ius nominandi succedente vacatione, est plene, & perfecte quavis, & sufficit, quod tollatur ius in spe habens causam de praerog. Sarni. q. 4. n. 14. 2. casu Pur. decil. 4. super ead. reg.

Et id videtur procedere, quando talis Praebenda vacaret in mense ordinario, nam si vacaret in mense Apostolico, vel alias esset referata, vel affecta electio per long. & collatio spectaret ad Papam sicut dictum est in Penitentiaria, licet contra tenet Zerola dicens semper spectare ad Ordinarium, tamen praxi Episcopali. p. 1. verb. Beneficij. §. 3. d. 4. & verbo Praebenda Theologica §. 4. ut supra capite primo numero 52.

167 In Regnis tamen Coronae Castellae, & Legionis Praebende istae lectione erectae, & institutae ex d. decreto Concilij in quocumque mense vacant, providentur per Episcopos, & Capitula ad ius Canonice Doctoralium & Magistralium, de quibus statim dicemus, & ita observatum est, ex quo erectae & institutae sunt: Et ita videtur sufficere per Concilium Provinciale Compostell. ad 10. 2. decreto 34. & Tolet. licet non tam clare est. 2. decreto 28. vers. & ea, vbi statuitur provisionem etiam Praebende lectione debere fieri praenio edicto. Examine in c. curia, & c. quae consuetudo 40. annis praescripta valebit, sal-

saltem in non referatibus c. fin. de consuet. & ibi Dd. cum alii.

Quamvis in vna t. Toletana Canonicatus lectura coram Sanctissimo Clemente VIII. tunc Rotae auditor, fuit resolutum in ea, nec Bulla Sixti IV. nec Leonis X. locum sibi vindicare, ut in seq. decisionibus.

Toletana Canonicatus 22. Iun. 1583. coram D. Aldobrandino.

Vt ante Canonicatus lectionis S. Scripturae Ecclesia Toletana Capitulum 14. Nonem. 1578. decrevit apponenda esse edita, ut qui voluerint se opponere, possint cum termino 60. dierum incipere 14. eiusdem mensis Nonem. termino comparerunt plures qui se opposuerunt, & inter alios Don Gabriel de Cardenas, Lupus Barrio, & die 23. Febr. Capitulum devenit ad vota, & singulis Canonicis delatum fuit iuramentum de eligendo illum, quem indicabit magis idoneum, & sufficientem prima vice quae votantur, habuerunt plura vota, & aequalia, Petrus Martinus Lupus Barrio, & Don Gabriel. Secunda vice, in qua actum fuit de illis tribus plura, & aequalia habuerunt Don Gabriel, & Lupus. Tertia vice, in qua de his duobus tantum egerunt Canonici, ambo habuerunt aequalia vota, nempe singuli 17. unde dum votaretur, iam negotium esset relictum ad alium diem, vel illico tradenda possessio D. Gabrielis, qui nobilitate plura habuit vota D. Gab. quod si traderetur possessio, prout tradita fuit, verum quia pro parte Lupi fuerit appellatum, & introducta litig. quae tandem fuit commissa in Rotam, praetendebat Lupus se praesentem esse, eo, quia probavit per testes se magis idoneum, & aptum ad munus huiusmodi lectionis, & tanquam talem, vel praesentem ratione constitutionis synodi Provincialis editae de anno 1566. vel saltem vigore Motus proprii Leonis X. negotium foret dirimendum, vice versa praetendebat D. Gabr. se omnino virtute Bullae Sixtae iuratum nobilitate praesentem, ambobus itaque supra dicta die 27. in casu & ad effectum, de quo agitur, inter diffinitio Sixti, vel potius d. scheda Motus proprii Leonis super qua non apparent expedite litterae, vel d. constitutionis synodalis? Domini autem concluserunt in casu de quo agitur, nec Bullam Sixti, nec Motum proprium Leonis sibi locum vendicare, ratio fuit, quia amba constitutiones, siue dispositiones loquantur de Canonicis, Doctoribus institutis a Sixto, qui conferri debent Magistro, vel Licentiatum Theologiae, & Doctorum, vel Licentiatum in altero iurum, unde, cum haec Praebenda longe postea ex decreto S. Concilij Trid. sel. 5. cap. 1. de reform. fuerit erecta pro lectione Spaniae, forma tradita circa collationem sup. erecturum, non potest extendi, nec debeat Capitulum ad illam observandum in collatione huius Praebende pro lectione S. Scripturae non erit, & consequenter modus illam conferendi, & quae qualitas sit magis attendenda, vbi de praerogatione unius, vel alterius agitur, remanet in dispositione iuris communis, unde, cum S. Synodus Trid. solum mandet hanc Praebendam conferri idoneo ad hoc munus peragendo autem ardeat ad eligendum magis idoneum, & non negatur, quia Don Gabriel esset etiam idoneus, & cum ipse sit in possessione Praebende huiusmodi, non habet Lupus ius auocandi hanc Praebendam ab eo, si nihil, praeter Bullam Sixti, & Motum proprium Leonis contra ipsum allegaret. Verum, cum ab eo allegaretur quoque constitutio Concilij Synodalis, ea clar. & ad actum praefecti eidem muneri idem, qui magis idoneus ad

id explicandum visus fuerit, aliam factam provisionem irritam, cum itaque sit eligendus secundum hanc constitutionem magis idoneus, & magis aptus, ad explicandum hoc munus legendi, & reser. omnes sine concordia, quod D. Lupus est magis idoneus, qui bonas rationes adducit, & id confirmatur ex articulis ipsiusmet Don Gabriels, qui quo ad hanc aptitudinem nunquam articulat se aequalem Lupi, maioris enim idoneitatis visum esse respectu indolentiae Ecclesiae, ut eligatur, qui est videtur Ecclesiae, quo Ecclesia magis indiget, Decus in c. conflictus, n. 7. de appellatio. & respectu negotij, de quo agitur, argumento eorum, quae tradit Decius in c. referente n. 8. de Praeb. cum aliis allegatis, praerogationem confirmationis habeat expressum decretum irritans c. dilecto vbi Abb. de Praeb. Cassador. super reg. decil. 1. a. numero 5. cum similibus an autem sit attendenda haec constitutio ab eo pendet, an quo ad eam fuerit necessaria confirmatio Sedis Apostolicae, quatenus fuerit necessaria, an ea adfuerit.

In eadem 18. Maij 1584. coram eodem.

IN causa Toletana Canonicatus dubitanti 22. Febr. 1584. an D. Lupus Barrio suffraganeus decretum Concilij Provincialis celebrati anno 1566. in quo c. 28. fuit statutum, quod Praebenda lectionis S. Scripturae daretur per concurrens magis idoneus, cum decreto, quod alias facta provisio sit nulla, quae difficultas a duobus pendet difficultatibus, prima, num haec constitutio possit dici contra ius commune, & propterea indigeret confirmatione Apostolica, altera, an ad electum confirmatum quae propter praedicta die propositi causam super his difficultatibus, & praecipue super prima, & Doctus concluserunt, confirmationem esse contra ius, consequenterque indiguisse confirmatione, & de confirmatione hucusque non constare, quominus enim ante factum iura clament, magis idoneus esse eligendum c. licet 9. 8. quae lit. prima ibi, ut sciant omnes, & certi sint quod, qui praesentior est ex omni populo, qui dector, qui sanctior, qui omni virtute eminentior, ille eligatur ad Saecerdotium, cap. illud eadem questione & causa capite quoniam de iure patron. ibi, ille praeficitur Ecclesiae, qui maioribus iuratur meritis, capite Metropolitano 63. distinctione in fine ibi, ex Praesentiori eisdem Ecclesiae, vel Diaconis optimi ordinatur capite vilissimi 1. questione prima capite secundo de officio curialis ibi, ut ad hoc opus tales ordinentur, quales, & meliores, & sanctiores esse viderentur, tamen electio facta de digno omnino digniori, tenet cap. cum nobis olim de electione capite nisi cum pridem §. pro defectu de renuntiatione cap. fin. de praef. proprio. c. quia propter, iuncto c. cum in cunctis de electione c. constitutus de appellat. c. Monasterium 16. q. 7. gl. in d. cap. constit. verb. magis, & in c. 3. de iure patro. & in d. c. de offic. custodis Abb. in d. c. constitutus num. 63. Bartrius, n. 15. Cardos sub nu. 5. Praepositi sub num. 2. Decius num. 4. late Lambert. de iure patron. in 1. p. 2. gl. 10. art. 3. Soris de iustitia & iure lib. 3. q. 6. artic. 2. in 8. conclusionem, Conarr. qui Canonice, & Theologos cumulat in regul. peccatum in 2. parte §. 7. verbi denum quod procedit, etiam statim iuramento de eligendo magis idoneo de constitutis, vbi Cardos. numer. 2. Praepositi. 2. Conarr. vbi sup. verbi 1. probatoriam, & si eligens dignum, praerogatione digniori, multum peccet, & aliquando etiam mortaliter, Decius in d. c. constitutus n. 5. Soris de iustitia & iure d. lib. 3. artic. 2. in 9. conclu-

sione, *Conarr.* ubi supra verligitur iura humana, & impediunt, ne dignus eligatur, vel ne dignior eligatur, nunquam etiam ad restitutionem tenentur. *Conarr.* ubi supra in 3. & 4. conclusionem, de iure ergo Concilii Provincialis annullans electionem factam de digno, omissio digniori, contra ius dicitur, ex quo ius commune talem electionem approbat ob salutem respublice, ne libere omnia amoliantur, prout fieri, si electio, vel collatio facta digno, omissio digniori, non tenet, ut supra dictum est, & consequenter non tenet sine Pape, confirmatione, quod super his de maiestate, & obedientia, & ibi Abbas in 2. notab. & Felinus late numero secundo cum aliis allegatis Non obstat, quod quando constitutio inferioris coadiuvant constitutionem superioris, teneat, ut quando ad ius panam, & per Felinum in capite quod super his numero nono verificulo fallit septimo quia non applicatur, hoc enim non est coadiuvantem dispositionem iuris communis, sed illi omnino obviare, sicut contrarium statuitur eius, quod ius commune disponit, ius commune expressit disponit validam esse electionem factam de digno, omissio digniori, & contra dicit illam invalidam, iura enim ob difficultatem perperis, & aequilibri meritorum cuiuslibet consulendo, ut dicebam quies, & publica statuerunt validam esse electionem factam de digno, omissio digniori, inuoluntate uniuersa respublice maximis & acerbissimis libris, quales sunt illa, in quibus de meritis hominum agitur, quotidie enim merita, & demerita cuiuslibet essent in foro ventilanda, & propterea, cum constitutio disponat super eo, quod disponit ius commune, & contrarium statuat, non tenet, quod admodum enim dicitur contra ius constitutio Episcopi, quod electio facta, non contempto, sit nulla, eo, quia ius commune disponit eam validam, licet ab initio dicitur omnes vocandos, licet dicit illam cassari posse Ioannes Andreas in additione ad Specul. titulo de electione Inola in capite ex tuz numero undecimo de clericis non residentibus, Felinus in dicto capite quod super his columna 7. in principio ita pariter dicitur contrarium ista constitutio, qua annullat electionem, quam ius commune disponit validam esse, ut supra dictum est, nec potest dici hanc esse constitutionem contra commune opinionem, non autem contra ius, quia ius in iura ita disponunt ut supra dictum fuit, & maxima ratione per eaque supra dicta fuerunt, neque facit, quod Superior possit adiuuare, ut melior eligatur, quia nihilominus, non obstante iuramento, ut supra dictum fuit, tenet electio de digno, Non obstat quarta sententia Felini, quod teneat constitutio inferioris, quando acceptatur a iudice, quia ultra quod Felinus nulla deducit contra hanc conclusionem in dicto capite quod super his in quarta sententia numero septimo in facto non verificatur, cum igitur Lupus docere debeat de confirmatione, de ea hucusque secundum Dieminon non docet, nam confirmatio est producta non est generalis, sed particularis non nullorum decretorum, inter que non est illud, de quo agitur, cum enim Capitula Ecclesiarum Cathedralium conuenerent de nominalis decretis d. Concilii, & per Illustrissimum Cardinalem S. Marcellinum Nuntium Hispaniarum fuisse Capitula, & Episcopi reducti ad concordiam, & declarata quadam decreta dicti Concilii, & quodam alterata, hac concordia confirmata fuit a Pio V. non autem apparet de confirmatione generalis totius Concilii, non etiam in aliis constat Concilium istud fuisse transmissum ad Cardinales Sacra Congregationis, nec, quod a Sacra Congregatione reuissum fuerit, si autem aliunde pro parte Lupi pretendatur colligi posse confirmationem, de eo particulariter agere.

Sed posthac scripta vidi Hieron. Gonzalem ad regulam mensum glossa 9. §. 2. qui ex numero 81. agit an huiusmodi Canonici, & Præbende lectionis sacre Scripturæ comprehendantur in reservatione, & resoluunt comprehendunt, nam cum Concilium, d. cap. 1. §. 5. nihil de hoc disponat, emanet sub dispositione iuris communis, & d. reg. quoad ius de aliqua lege specialis, seu privilegio aliud disponente non doceatur. *Comodissime de liberis & posth. cum aliis.* & ad id adducit declarationem Sacre Congregationis Concilii dicentem. Non comprehenduntur sub hoc decreto Præbende vacantes in mensibus reservationis, nec talis deputatio, & constitutio habet locum in Canonibus, & Præbendis Sedis Apostolicæ reservationis & affectus. Quæ tamen declaratio non loquitur de Præbendis S. Scripture iam erectis, & deputatis, sed de erigendis, & deputandis, ut patet ex ipsius verbis, & ita eam adduximus sup. n. 128. nihilominus, inquit idem Gonzalez ibi n. 86. se videre, quod communiter in Hispania in omnibus Ecclesiis Cathedralibus, imo & in nonnullis Collegiatis Canonici, & Præbende Theologales lectionis S. Scripture prouidentur per concursum in quibuscumque mensibus, vacant indifferenter ac si essent Præbende Doctores, & Magistrales & non conferuntur a Sede Apostolica sicut cætera Beneficia reservata. Sed quo iure hoc fiat, se bene informatum non esse, verisimile tamen esse, quod sit aliquod indultum Apostolicum, aliter namque non seruaretur in praxi. Et quia Eccles. Metropolit. Casarug. Cletens VIII. in erect. quam de illa legit de statu regulari in secularium anno 1603. concessit, quod prouideat per concursum Canoniciatum Doctorem & Magistralem ad instar Regni Castellæ iuxta constitutionem Sixti III. & Leonis X. & etiam Canonici S. Script. & penitentiariz, dummodosi vacant in octo mensibus Apostolicis, sit noua prouisio obtinenda, vt ait n. 80. ex quo tamen non colligit adesse aliquod indultum in Regno Castellæ, sed potius contrarium, cum in eo absolute prouideantur Canonici Sacre Scripture ad instar Doctorum, & Magistrales, & nunquam obtineatur noua prouisio, & in Regno Castellæ effectus indultum ad id, non poneretur in d. indulto Ecclesie Casarugugantæ onus illud de obtinenda noua prouisione, vel saltem, ait Gonzalez, pro utilitate communi ex hoc resultante Sanctissimos Pontifices maximos dictas prouisiones minime ignorantes ex certa scientia tolerantis indulgere censeri, nã tolerantia Papæ, & Superioris inducit dispensatione & actus validitatem, cap. quia circa ubi glossa. fin. in fin. de consanguin. & affinitate, & ibi Butrius n. 7. Abb. numer. 8. & ceteri, lafon. in lrem non notam a num. 4. usque ad 8. C. de iudic. cum aliis. Sed certe supposito, quod d. Canonici cadant sub reservationibus ex sola scientia, & tolerantia Papæ, non inducitur indultum, aut dispensatio ad eos prouidendos, cum multa per patientiam tolerantur, & c. cap. cum iam dudum de Preb. Abb. d. num. 8. & alij, & dixi alias sup. num. & facit quod tradit Selua de Benefic. 3. p. 9. to. 3. casu n. 15. ultra quod non satis constat de dicta scientia Papæ Nec a reservatione excusat non receptio, vt supradictum est n. 518.

Tertio dubitatur de Canonibus & Præbendis Doctoralibus, & Magistrales, ad quorum prouisionem, & dispositionem spectant. In quo breuiter dicendum est per Bullam Sixti III. & motum proprium Leonis X. in singulis Cathedralibus Ecclesiis Regnorum coronæ Castellæ, & Legionis

Legionis erectum fuisse & institutum vnam Canoniciatum, & Præbendam pro Doctore, vel Licentiatum in vtroque vel altero iure, qui dicitur Doctoralis & alterum pro Magistro, seu Doctore, vel Licentiatum in Theologia, qui dicitur Magistrales, ab Episcopo eius voto pro vno computato, & Capit. per vota secreta, prouio edicto propterea apponendo, de quo in d. Concilio Compostellano a. 2. decreto 34. ac publico examine, & iuramento, de eligendo magister idoneum Ordinarij autoritate prouident. vt in sequen. Bulla Sixti IV. & scedula motus proprii Leonis X. ac literis super eo expeditis, vbi late ponitur forma in huiusmodi prouisionibus, & electionibus seruanda, & statuitur, huiusmodi Canonici sub reservationibus non comprehendi, & cetera.

Bulla Sixti IIII.

Sixtus nobis ad perpetuam rei memoriam, creditam nobis regenda militantis Ecclesie prouidentiam exequi coadiuvante Domino capientes, ad ea libenter intendimus, vt debemus, per quæ singule Orbis Ecclesie, præsertim Cathedrales, personarum vtilium fultate præfissis, ad altissimi laudem, & gloriam condignis honoribus, & venustatis proiciant incrementis, earumque bona, & iura a quorumcumque occupatione conseruari possint illæsa. Tandem pro parte venerabilium fratrum nostrorum vniuersorum Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac dilectorum filiorum Capitulorum Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium Ecclesiarum Castellæ, & Legionis Regnorum nuper exhibita petitione continet, quod ipsarum canonicatus, & præbende, tam Apostolicæ, vigore gratiarum expectatiuarum specialium, & aliarum reservationum, & alias, quam ordinaria autoritatibus propter inordinatos fauores per sepe conferuntur iuris parum literatis, adeo, vt nonnunquam eueniat, quod nullus Ecclesiarum earundem Canonicus gradus exiit, cuius consilio, & auxilio, iura tueri, & bona occupata recuperare, & alia negotia vtiliter, & salubriter dirigere valeant, in non modicum Ecclesiarum earundem detrimentum, & honoris, & reputationis diminutionem, & quod, si ex Canonicis, aut integris, vel dimidijs Portionariis cuiuslibet earundem Ecclesiarum continuo vnus esset Magister, seu Licentiatum in Theologia, & vnus Doctor, seu Licentiatum in vtroque, vel altero iurium, profecto earundem Ecclesiarum decore, & venustate, ac prospero, & felici regimini vtiliter, & salubriter proferretur. Quare pro parte Archiepiscoporum, Episcoporum, & Capitulorum prædictorum nobis fuit humiliter supplicatum, vt quod de cetero in qualibet earundem Ecclesiarum continuo sint duo Canonici in eisdem, vnus in Theologia, & alter iuribus Doctores seu Licentiatum, statueret, & ordinare, aliasque eisdem Ecclesiarum super hoc oportune prouideret de Benignitate Apostolica dignaremur, nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati autoritate Apostolica præsentium tenore statuimus, & ordinamus, quod de duobus Canonicis, & totidem præbendis, qui primo per cessum, vel decessum, aut quamlibet aliam dimissionem illos obtinentium extra Rom. Curiam in quibuslibet mensibus simul, vel successine vacabunt in qualibet Ecclesiarum earundem, etiam si dispositioni Apostolicæ ex quavis causa, non tamen

in prima vice, generaliter reservati forent perpetuis futuris temporibus quoties illos vacare pro tempore contigerit, vni, qui in Theologia Magister, seu Licentiatum, & alteri qui altero iurium Doctor, seu Licentiatum, existat, possit & debeat vna cum Capitulo cuiuslibet earundem Ecclesiarum Ordinaria autoritate prouideri in omnibus, & per omnia petinde, ac si aliquæ gratie expectatiuæ speciales, vel generales reservationes, & nominandi, seu nominantis conferendi facultates, & madata à nobis, seu Sede Apostolica, vel eius Legatis, seu alias eius autoritate, & Regum, Ducum, Principum, vel Prælatorum, aut quavis alia consideratione, nullatenus emanasset, seu in posterum emanaret, ita tamen, vt de eis, qui primo Doctores, vel cum rigore examinis Licentiatum in altero iurium, & alius, qui postmodum vacabunt simul, vel successine Canonicatus, & Præbendis huiusmodi Magistro, vel Licentiatum in Theologia prouideatur, & inter Doctores, & Licentiatos eisdem ad illos pro tempore nominatos illi qui de nobili genere procreati forent, aliis non nobilibus, & inter ipsos nobiles, qui ex vtroque parente nobiles forent, nobilibus ex altero, & inter ex vtroque vel vno latere nobiles de maiori nobilitate genere procreati de minor nobilitate genere procreati, per eisdem Ordinarios collatores, & Capitula præeligantur, qui, si in eadem Ecclesia, & alias sic qualificati reperiantur, alijs præferantur, sicut perpetuis futuris temporibus obseruetur, decernentes ex nunc omnes, & singulas gratias acceptationes, prouisiones, vniones, annexiones, & incorporationes, & alias dispositiones, processus, sententias, & censuras desuper, necnon totum id, & quicquid fecus super his à quoque quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irrita, & inania nulliusque roboris, vel momenti, necnon canonicatus, & Præbendas, quos, vt præfertur, vacare contigerit in qualibet Ecclesiarum earundem Doctorum, & Licentiarum in Theologia, & altero iurium, canonicatus, & Præbendas nuncupari debere, & aliis, quam Doctores, & Licentiatos prædictis conferri non posse, & illos ordinarij dumtaxat autoritate conferri, & sub prædictis, & quibuslibet alijs gratiis, expectatiuis specialibus, & generalibus, reservationibus, vnionibus, & incorporationibus, extinctionibus, & legatis, & aliis cõcessis, & concedendis, facultatibus non comprehendendi, nec non irritum & inane, si fecus super his à quoque quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus præmissis, & c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno incarnationis Dominicæ 1474. Calen. Decem. Pontificatus nostri Anno 4.

Cuius Bullæ tenorem in parte refert post hæc visus Hiero. Gonzalez ad reg. de mensib. glo. 9. §. 2. numero 2.

Motus proprius Leonis decimi.

Motu proprio. Cum dudum Fel. recor. Sixtus Papa IV. prædecessor noster pro salubri statu, honore, & venustate Metropolitanarum, & aliarum Ecclesiarum Cathedralium Castellæ, & Legionis Regnorum inter alia, per quadam statuerit, & ordinauerit, quod de duobus canonicibus, & totidem præbendis in Tolerana de tribus, qui ex tunc per cessum vel decessum, ac quavis aliam dimissionem illos obtinentium extra Romanam Curiam in quibuslibet